

SLOVENSKI NAROD.

Izbija vsak dan sveder, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 50 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vse leto 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 50 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oglasila se plačuje od peterostopne peti-vrste po 12 h, če se oglasila tiska enkrat, po 10 h, če se tiska dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knaifovih ulicah št. 5. in sicer uredništvo v I. nadstr., upravlništvo pa v pritličju. — Upravlništvo naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oglasila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Pecemazne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 35.

Someščani! Volilci!

V Vaših rokah leži usoda bele Ljubljane.

Dosedanji razvoj in procvit mesta Ljubljane je jasen dokaz, da Vam je izvrševalni odbor narodnonapredne stranke vsekdar priporočal kandidate, ki so imeli voljo in sposobnost žrtvovati svoje moči metropoli slovenski. Tudi v prihodnjem času čakajo občinski svet važne naloge rešitve in zato se zopet obrača izvrševalni odbor narodnonapredne stranke do Vas, da se polnoštevilno udeležite volitev in s tem jasno dokumentujete, da je in ostane Ljubljana navzlic vsem vročim željam nasprotnikov in sovražnikov razvoja Ljubljane narodnonapredna trdnjava, ob katero zastonj butajo požrešni valovi breznarodnega reakcionarstva. — Komur je napredek našega mesta na srcu, naj glasuje za kandidate narodnonapredne stranke!

Izvrševalni odbor narodnonapredne stranke je postavil

za III. volilni razred, ki voli 15. aprila, naslednje kandidate:

Josip Kozak,

mesar in posestnik, Poljanska cesta 21.

Fran Mally,

tovarnar in posestnik, Sv. Petra cesta 36.

Ivan Zirkelbach,

knjiž. pomočnik, Dalmatinove ulice 10.

za II. volilni razred, ki voli dne 17. aprila, naslednje kandidate:

Ivan Kribar,

mestni župan, ravnatelj
banke „Slavija“ in pos.
Gospodske ulice 12.

dr. Danilo Majaron,

odvetnik in posestnik,
Miklošičeva cesta 26.

Dragotin Sajovic,

kotrolor južne železnice,
Cesta na južno železnico 1.

dr. Ivan Tavčar,

odvetnik in posestnik,
na Bregu 8.

za I. volilni razred, ki voli dne 19. aprila, naslednje kandidate:

Josip Lenče,

trgovec in posestnik,
Wolfove ulice 4.

Ilija Predović,

trgovec in posestnik,
Ambrožev trg 7.

dr. Karol Triller,

odvetnik,
Dalmatinove ulice 7.

Ubaldo pl. Trnkóczy,

lekarnar in posestnik,
Mestni trg 4.

Brezbrižnost ni na mestu in se lahko maščuje; zato Vas pozivljamo, da se v čim največjem številu udeležite volitev in volite priporočane kandidate! Njih imena dajejo Vam poročstvo zato, da lahko z mirnim srcem polagate upravo mesta v njihove roke.

V Ljubljani, dne 6. malega travna 1907.

Izvrševalni odbor narodno-napredne stranke.

LISTEK.

Sladki Jožica.

(Josip Aleksandrovič.)
(Dalje.)

Kmalu nato so pri sosednji mizi znali, da mu je mati umrla. Pri drugi mizi so izvedeli, da mu je oče umrl; pri tretji so mislili za sestro, pri četrti za brata in pri zadnji mizi, kjer so bili nekaki čudni originali zbrani, so si šepetali, da mu je punca poslala odslovno pismo. Vsi so obrčali poglede v njega, a on je pre-dobro opazil.

„Vsi že vedo!“

Masna juha z ričetom mu je navadno zelo dišala, a tisti dan mu ni. Na meso se sploh ozrl ni, a krompirja in kruha še videl ni. Sedel je tam, še ganil se ni, napol otrpjen. Iz vsakega pogleda je bral neko hudomušno škodoželjnost.

„Neznosno!“

Takega popoldne kot tistega dne, ni imel še v svojem življenju. Hotel se je učiti, silil se je, pa samo usta so besede izgovarjale, razum je bil drugje. Potil se je, ali ne od težave nčenja. Večkrat je izvlekel iz žepa

dopisnico, poravnal jo in jo ogledaval. Pisava je res bila ženska, ali on je bil prepričan, da mu je ni nihče drugi pisal kot sin trgovca njegove vasi, katerega je ob počitnicah instruiral, pa ga včasih preveč klofotal in zato se mu je sedaj maščeval. Gotovo ne bo drugi kot on, ker je porednež nad poredneži, sposoben za vse in res ne zasluži drugega kot kopo klofut zjutraj, opoldne in zvečer.

Kaj pa, če bi res kako dekle pisalo? Morda iz maščevanja, ker ji ni hotel poklonov odvrčati? Taka pre-sumptio bi bila prismojenost, ker Sladki Jožica se ne more spomniti, da bi ga kdaj katera tako oboževala. — Pač ena ga je vedno pikala s farjem. Morda je tista? Ne, ker dopisnica je iz X. Ne bo drugi kot tisti fant, kateremu je nekdaj toliko klofut dajal, ker on ima navado, da si poišče vsak semester toplejši zrak.

Naj bo, kdo če; Jožica mu želi, da bi ga vsako noč hudobci nadlegovali. Naj bi vedno sanjal samo o kačah in prepadih!

Factum est, da je izgubil svoj ugled in hujše menda še pride.

Tisto popoldne je podravnatelj slučajno izvrševal nadgledovanje za red po hodnikih. Jožica ga je takoj

spoznal po korakih. Ob takih priloznostih je podravnatelj navadno pokukal v sobe prvoletnikov in ker je bil sila ljubezniv z vsakim, so vsi ti mladi gospodje mislili vsak za sebe, da je obiskan iz posebne naklonjenosti. Jožica je posebno trdno prepričan bil, da nima nobeden drugi časti uživati tolike ljubeznivosti od strani podravnatelja. — Pa tisto popoldne ni hotel priti; to mu je še bolj potrdilo misel, da že vse ve.

Večerjati ni mogel. Po večerji ni šel na vrt, ampak se zaprl v sobo z občutki in domišljijo, da je uničen, zavržen in skrajno nesrečen.

Zvonca, ki je vabil k večerni molitvi, še slišal ni, torej ni bil prisoten. Pozneje je šele slišal mrmljanje in ko se je ozrl, je videl, da so okna kapele razsvetljena. Vrtoglavje se ga je prijel, tekal je iz kota v kot in uvidel je, da ga res vsi hudi duhovi zasledujejo, da ga uničijo. Še nikdar se mu ni kaj takega zgodilo. Ali se naj prepozen poda k molitvam? Ne, tega storiti ne more. A nekaj mora vendar početi.

Pokleknil je na stol in začel moliti polglasno. Gladko so mu tekale besede iz ust, pa misli mu niso postajale pri molitvi.

Še ni končal in že je slišal, da se sodrugi vračajo. Nekateri so tekli, da bi se čem prej k počitku podali, nekateri so pa šepetali med seboj. Šepetanju je sledil pritajen smeh. „Ta smeh je meni,“ si je mislil. Ni mogel končati. Usedel se je, zagledal se v neko točko in za nekaj trenutkov so stopile vroče solze v njegove nedolžne oči. Tiho je ihtel. V ihtenju je pozabil, da je treba ugasniti luč in biti v postelji.

Trkanje se je slišalo na vratih, a ne samo to, tudi glas ravnatelja: „Lej ga poredneža! Namesto da bi spal, pa še poje zvečer. Ni dosti, da ste se pregrešili proti § 12 hišnega reda, ampak še drugim ne date spati. Glejte, da se takoj v postelj zgubite!“

Jožica je bil tako prestrašen, da ni vedel, kaj bi storil. V prvih trenutkih je samo strmел v vrata, pozneje je šele svetilko privil.

Nova nesreča! Še nikdar se mu ni kaj takega zgodilo. En kamen več na njegovo ubogo glavo! Da, jasno je, vsi hudi duhovi in zapeljivoi ga zasledujejo, da bi ga uničili. A zakaj to, če je nedolžen, se je vprašal, če ni še nikdar niti mislil na take pregrehe, a zraven če gre vsako soboto

k spovedi. Ta skušnjava — prepričan je bil, da ga Bog skuša — je vendar pretežka.

Jož, jož!

Padel je na postelj in strmел v temo.

Kaj pa, ko bi bilo res, da ima kak greh?

Premišljal je in izpraševal vest, a nič ni našel.

Kaj bi to potem moralo biti? Jasno je, da ga hudi duh nadleguje, a zakaj?

Ha, mogoče je pa to znamenje, da ni za ta vzvišeni stan! Mogoče je njegov poklic samo fiktiven? Mogoče mu Bog s tem pokazuje, da ni vreden? Morda.

Morda? Kaj pa, če bi bilo res? In potem bi bile vse njegove sanje končane, vsi načrti zrušeni, vse želje neizpolnjene. In potem ne bi bil ne škof, ne profesor, še prve maše ne bi pel doma. Ampak bi se mu vsi domačini smejali in bi rekli: „Ti boš figa, pa ne gospod.“ In mati bi se noč in dan...

Ne, tega ne!

„Jaz imam poklio,“ je klical sam pri sebi, „in vreden sem tega stanu, saj mi je spovednik rekel!“

Cesa treba koroškimi Slo- vencem?

„Dokler načelo narodne enakopravnosti v naši državi popolnoma ne prodre, ni cilj našega naroda dosežen. Kakor kaže sedanji politični položaj, ta trenutek še dolgo ne bo nastopil. Narodnostno vprašanje je eminentno krušno vprašanje za slovenski narod. Kadar se bodo vsi dohodki, ki jih daje naša zemlja, stekali v roke domačinov Slovencev, takrat bo pri nas dobojevan eminentno važen končni boj. Z denarjem, ki leži v hranilnicah, treba osnovati podjetja, pri katerih bi prišlo mnogo delavskih moči do zaslužka, dočim imajo zdaj od denarja dobiček le tisti, ki ga imajo naložena. Treba več podjetnosti, gledati pa tudi moramo, da se bo kapital zbiral pri nas in da ne bomo odvisni od sosednjih, nam sovražno raznih narodov. Ali hočemo Slovenci ostati narod beračev? Gonja proti kapitalizmu je izgrešena...“

Z boljšimi in lepšimi besedami ne bi mogel pričeti svojega članka, kakor s temi besedami Ivana Hribarja, ki jih je posneti iz njegovega kandidatskega govora in ki so bile govorjene na naslov internacionalne socijalne demokracije. S krepkejšimi, resnejšimi in pomembnejšimi besedami pa tudi ni mogel očrtati veliki Slovan in iskren prijatelj koroških Slovencev Ivan Hribar svojega programa, ko je poudarjal važnost domačega kapitala, ako je v slovenskih rokah.

Pomen teh izvajanj glede domačega kapitala pa gotovo ne ve nihče bolj ceniti nego obmejni Slovenci, posebno pa koroški Slovenci, katere grozi ravno tuji kapital na neusmiljen, brutalen način — ponemčiti morda bolj nego poleg njega najkrutejša in najhujša ponemčevalnica — takozvana koroška „utrakvistična“ šola. Koroški Slovenci se dobro zavedajo — gorenjih besedi Ivana Hribarja, ki jih gotovo tudi v državnem zboru ne bo pozabil ter povzdignil kot veliki Slovan in Slovenec ter zastopnik središča Slovenije — bele Ljubljane zanje svoj glas — v protest proti brezmejnemu krivicam, ki se godijo slovenskemu koroškemu narodu, o katerem se tolikrat čuje, da je pokopan, izgubljen...

Izgubljen? Brez vsake mogoče rešitve?

Nikdar si nisem upal tega trdit, ter že enkrat odgovoril na to perečo, se vsiljujoče vprašanje v onih težkih dnevih onega ostudnega boja za volilno reformo, v onih žalostnih dneh, ko je prišla z Dunaja vest, da so v odseku za volilno reformo docela pogoreli koroški Slovenci, ko se je toliko pisalo in govorilo o malo oddločenem, mlačnem nastopu izvestne slovenske gospode za koristi koroških

Slovencev, da, o narodnem izdajstvu...*)

Kje torej iskati rešitve slovenskemu koroškemu narodu? V šoli in — to poudarjamo danes — pred vsem na gospodarskem polju, v gospodarski emancipaciji, v oprostitvi od tujega nemškega kapitala, ali, kakor bi se izrazil Hribar: v slovenskem kapitalu v rokah domačinov! Slovenska šola edina more rešiti mlajšo generacijo, potomce, — narodno-gospodarska emancipacija pa more edino rešiti in dvigniti sedanje Slovenstvo na Koroškem.

Kakor v železnih verigah tiči vsužen od nemškega kapitala na Koroškem pred vsem slovenski — delavec, ki bo morda odločil zmago slovensko na Koroškem... Nikjer drugje v slovenski domovini se tako značilno in drastično ne kaže resničnost besedi: dokler ni kapital zbran v domačih rokah in smo odvisni od kapitala svojih sovražnikov, dotlej ni dobojevan eminentno važen končni narodni boj.

Najžalostnejši zgled za to odvisnost slovenskega življa od tujega kapitala, ki ga tišči k tlom in mu ne da priti do veljave in duška, pa je na primer ravno središče našega krasnega Roža — Borovlje, tisto slavno slovensko Borovlje, kjer vse govori slovensko, a je oziroma mora biti nemško nacionalnega mišljenja... Čudno se zdi marsikomu, ki čuje o slovensko govorečih — najhujših koroških „posili nemškutarjih“ — borovljskih puškarjih, ki pojejo semintja s frankfurtskimi trakovi na prsih — slovenske pesmi — poleg tega pa protestirajo proti dvejzičnim napisom ob novi železnici ter agitirajo proti izvolitvi Slovencev za njihovega poslance... To čudno nemškutarstvo borovljsko je izrodil — nemški kapital, čigar elementarna moč se nikjer ne kaže na Koroškem tako kakor v slovenskih starodavnih Borovljah, kjer je bila vzvetolet nekaj puškarstva obrt med Slovenci, kot neka, rekel bi, narodna slovenska obrt, a jih je zdaj ista obrt zaslužila in potisnila pod nemški jarem. Še se spominjajo starejši koroški rodoljubi, ko je borovljski Slovenec, kot samostojen puškar, dvigal ponosno svojo glavo — ponosen na svojo slovensko narodnost, ko je bila še borovljska ljudska šola popolnoma slovenska. Toda puškarske razmere so se bistveno izpremenile in z njimi tudi žalob — narodnostne — in danes so Borovlje najbolj zagrizeno nemškutarsko gnezdo. Puškarstva obrt se združila bolj in bolj v velikih tovarnah in delavnicah, v rokah kapitalizma, v rokah nekaj večjih nemških kapitalistov, lastnikov velikih delavnic z modernimi stroji, od katerih je odvisno sto in sto delavcev.

Ti nemški ali vsaj nemško misleči veliki dobavitelji delajo, ker

*) Glej podlistke v „Sloven. Narodu“: „Izprehodi po koroški Sloveniji“.

imajo zadosti kapitala, za svojo obrt velikansko reklamo po celem svetu, od njih pa so odvisni manjši mojstri, ki nimajo denarnih sredstev za reklamo. Nemec pa je terorist in ne pusti nikomur, ki je od njega gumno odvisen, njegovega narodnega prepričanja, kaj še le, da bi ga manifestiral. Tako je potisnen domači slovenski življ od nemškega kapitala k tlom v gospodarskem in narodnostnem oziru — in od tod borovljska narodna mlačnost in nemškutarja!

V marsikaterem Borovljiču tli na skrivnem še iskra narodne zavesti, to vemo vsi — in gorje Slovincem, kadar ugasne zadnja iskra te zavesti, ki se da še vzplapolati, v — Borovljah in njeni okolici, središču slovenskega Roža. Okoli 600 ljudi v Borovljah živi skoro izključno od puškarstva in deloma tudi vsa okolica, ki je zopet precej odvisna od središča. Ali bo še naprej teroriziral nemški kapital domačine v Borovljah — od tega je odvisna prihodnost slovenskega Roža.

Ob dvanajsti uri opozarjamo Slovence na koroške Borovlje, na svetovnoznano puškarstvo, da ne postane katastrofa za ves slovenski Rož — vso koroško Slovenijo!

Dr. O.

Volilno gibanje.

Brno, 10. aprila. V mladočeški stranki na Moravskem je nastal razpor. Dočim je en del z dr. Stranskim na čelu sklenil nedavno volilni kompromis s češkimi naprednjaki, priklopil se je drugi del konzervativcem. Drugi voditelj moravskih Mladočehov, dr. Sileny, je izjavil, da mu ni nič znanega o kakem kompromisu z naprednjaki.

Praga, 10. aprila. Glasilo čeških agrarcev „Venkov“ poroča, da je volilni shod v Kutnihori, kjer je bil postavljen za mladočeškega kandidata, minister dr. Pacák doživel poraz. Večina volilcev je odklonila Pacákov kandidaturu ter se izjavila za agrarnega kandidata Švejka.

Dunaj, 10. aprila. Dr. Gessmann je govoril na volilnem shodu o bodočih državnozbornih volitvah. Rekel je: „Zvečer 14. maja ne bo v Avstriji stranke, za katero bi se pule in je proslile za podporo vse ostale stranke, kakor bo krščansko-socialna. (Mož ima podobno bolezen, kakor naš dr. Žlindra. Uredništvo.) Ožjih volitev bo v izobilju. Na nemškem Češkem bo dve tretjini mandatov zasadenih šele pri ožjih volitvah, in pri oddaji teh mandatov bo igrala krščansko-socialna stranka glavno vlogo.

Gradec, 10. aprila. Ker je za mestno skupino Judenburg-Knittelfeld umaknil kandidaturu pl. Gasteiger, ponudili so mandat sodnemu svetniku Kleinu.

*) Natančnejše podatke o puškarstvu borovljskem najdeš v izbornem članku Jos. Wieserja v „Slovenskem tehniku“ številka 6.

Nagodbena pogajanja.

Dunaj, 10. aprila. Nagodbena pogajanja so trajala danes zopet pozno v noč ter se bodo jutri nadaljevala. V ospredju pogajanj stoji še vedno točka o dolgotrajni nagodbi. Gre se predvsem za to, kaj se naj zgodi po letu 1917. Avstrija zastopa stališče, naj tudi potem obe državni polovici napram inozemstvu tvorite trgovsko-politično enotnost, dočim hoče Ogrska markirati gospodarsko samostalnost z medcarinsko črto. Položaj v pogajanjih samih pa se je zboljšal za toliko, ker ogrska vlada sama priganja k odločitvi in tokrat razprav noče prekiniti poprej, dokler se ne dožene principijalen sklep.

Ogrsko-hrvatski državni zbor.

Budimpešta, 10. aprila. Radikalni poslanci se niso zadovoljili, da se je izrekla rumunskemu poslancu Vajdi protokolarčna graja ter da so ga s povzdignjenimi pestmi in vsakovrstnimi psovkami in grožnjami pogнали iz zbornice, temuč je dvajsetorica zahtevala tajno sejo, v kateri so predlagali hujšo kazn. Predsednik je izjavil, da hujše kazni žal nima na razpolago, toda upa, da bo poslanec Vajda izvajal iz protokolarne graje posledice ter — odložil mandat. — V javni seji se je potem nadaljevala debata o Apponyjevem šolskem zakonu za pomadžarenje nemadžarskih narodnosti. Posl. Kolar (Slovak) je govoril proti predlogi ter dokazoval, da sedanja vladna politika ne pospešuje kulturnih interesov slovaškega naroda. — Ker je jutri narodni praznik, bo prihodnja seja v petek.

Vladarji na potovanju.

Madrid, 10. aprila. Pred slovesom se je vršil še enkrat banket, na katerem je kralj Alfonz slavil odlične lastnosti kraljice Aleksandre, ki si zna pridobiti srca vseh. Nadalje je čestital kralju Edvardu k imovanju za vrhovnega kapitana španske armade. Kralj Edvard je izrekel željo, naj bi dogodek, ko dobi Španija prestolonaslednika, imel srečen izid.

Oficijozno špansko časopisje konstatuje, da se je pri sestanku dosednjega popolno sporazumljenje v idejah španskih in angleških ministrov in poslanikov. Vendar pa se ni sklenilo nikake pogodbe ne dogovora med obema državama.

Carigrad, 10. aprila. Kralj Viktor Emanuel je imel včeraj v Atenah daljšo konferenco z grškim ministrskim predsednikom, pri čemer se je pokazal dobro informiranega o vseh vprašanjih, ki se tičejo Grške. Obisk italijanskega kralja v Atenah je provzročil v turških krogih vznemirjenje, ker sta kralja spremljala mister zunanjih del in mornarnišni minister. Turška vlada se namreč boji, da so se vršili pri tem dogovori zaradi Krete in Albanije. Da mohamedani ničesar ne zvedo o tem sestanku, temuč ostanejo v slepi veri, da Turčija še vedno gospodari nad

celim Balkanom, zabranjeno je turškemu časopisju pisati o tem obisku. Zadnji trenutek pa so se na sultanovem dvoru pomirili, ker je italijanski kralj sprejel turškega poslanika v Atenah ter mu izročil srčne pozdrave za sultana.

Dogodki na Ruskem.

Petrograd, 10. aprila. V dolgotrajni debati je duma z veliko večino sklenila, da se državni proračun izroči proračunski komisiji.

Varšava, 10. aprila. V Žitomiru je revolucionar Bonstein ustrelil oskrbnika Želtovskega in paznika Njenicuka ondote kaznilnice.

V Lodzu teroristi še vedno silno gospodarijo. Včeraj je bilo ustreljenih zopet osem delavcev in dva vojaka. Položaj je zelo resen. V predmestju Baluti je nekdo vrgel dve bombi.

Petrograd, 10. aprila. Car je ukazal, da preostali po revolucionarnih ubitih oseb dobe pokojnine, kakor v boju padlih.

Minister notranjih del je naročil po okrožnici gubernatorjem, da v velikonočnem tednu ne sme noben poslanec prirejati shodov.

Varšava, 10. aprila. Danes je bil spopad med vojaštvom in ljudsko množico. Ubityh je bilo več oseb. Pri napadu na monopolno skladišče sta bila ustreljena dva vojaka.

Zahteve Poljakov na Ruskem.

Lvov, 10. aprila. Poljska frakcija v ruski dumi je sestavila sledeče zahteve za poljsko avtonomijo: 1.) Varšavski deželni zbor je kompetenten v vseh vprašanjih, ki jih navaja posamič avtonomijski zakon. 2.) Sklepe varšavskega deželnega zbora predloži vladarju v potrjenje poseben minister (državni tajnik). Ako car kakega sklepa ne odobri, pride stvar pred državno dumo. 3.) Višje krajeve uradnike predlaga deželni zbor carju v potrjenje, a odgovorni ostanejo deželnemu zboru. 4.) Namestnika, ki izvršuje le civilnopravne funkcije, imenuje car. 5.) Posebni minister za Poljsko mora biti Poljak in katolik ter je član ruskega ministrskega sveta. 6.) Gotovi davki se prepušče krajevnim potrebam, a tudi davki, ki se izročajo osrednji vladi, se morajo porabljati večinoma le za Poljsko. 7.) Vsi izjemni zakoni za Poljsko morajo iziti iz varšavskega deželnega zbora. 8.) Notranji uradni jezik je poljski, z osrednjo vlado pa se mora dopisovati rusko. 9.) Volitve v državni svet in dumo morajo biti splošne.

Francija proti Maroku.

Pariz, 10. aprila. Maroški sultan je poslal odgovor na francoski ultimatum. Sultanovo pismo pa je zelo nejasno ter namerava očividno pridobiti časa. Vsled tega smatra francosko poslanstvo odgovor za popolnoma nezadostnega.

Dalje v prilogi.

In da potrdi dejansko, kar je rekel, je izvelkel rožni venec iz žepa.

Kako dolgo je zrna prebiral, ni dognano, ali je znano, da se je zbudil, ko so se drugi že v kapelo podajali. Skočil je hitro in tekkel za njimi. Ker se ni umil, ga je svetloba omamila. V glavi je čutil bolečine kot še nikdar. Obenem je pa tudi prvič čutil, da mu je močan duh sveč, ki je bil predebelo natlačen v kapeli, precej neznosen, kot je vsakemu, katerega glava boli. „To je res čudno,“ si je mislil. Navadno mu je ta mrtvaški duh sveč ugajal in s polnimi prsmi ga je udihal v sebe, ker je bil trdno prepričan, da je ta duh spojen z nekim misterioznim blagoslovom. A danes? Vrag se sveče in kadila boji, a on seminarist s „poklicem, sin Marijin, celo več, ker si je Marijo izbral za svojo duševno gospo, katero bo vedno ljubil in vedno ji zvest ostal? ... In njemu sedaj sveče smrdijo? Ali ga je že vrag obsedel? Vse je plesalo okrog njega in tudi za se je mislil, da se vrti. Kot klada se je na svojem mestu zgrudil na kolena.

Prefekt je začel recitirati jutranje molitve, Jožica je odgovarjal ko-

rektno; začela se je maša, Jožica je bral nekaj časa in zadremal. Šele, ko je bil čas obhajati se, ga je kolega sunil s komolcem. Ni šel k obhajilu, ker se je čutil prevelikega grešnika. In to se je zgodilo prvič, da ni šel vsak drugi dan k obhajilu.

Po končanih ceremonijah je tekkel v sobo, nič se ni zmenil, da je med prvimi. Hotel je, da se skrije vsemu in vsakemu, ker sram ga je bilo. Zdelo se mu je, da ga vsi kipi grdo pogledujejo, da so strašni. Tudi obrazi sodrugov so bili resnejši kot, navadno.

„Vse zaradi mene,“ si je mislil.

V sobi se je usedel. Od glave do pete je čutil mravljinice in neznan strah pred nečim neznanim ga je prevzel. Ni urejeval sobe kot navadno in ni sprašil knjig, ter jih v red postavljaj. Z vnmom in skrupulozno natančnostjo je opravljal ta dela, a danes nič. Še celo križa, ki je visel nad mizo, se ni spomnil. Navadno ga je s krtačo čistil, da se je svetil, ker je bil iz medi in neka pobožna teta je dala poslednje krajcarje — odnosno goldinarje za njega. Ko ga je osnažil, ga je trikrat vroče poljubil in globoko vzdihnil. Pa tisti dan nič! Imel

je tri rožne vence; prvega v žepu, ta je bil najmanjši, drugega večjega je imel v kapeli in tretjega največjega je obesil na steni okrog Marijine podobe. Tudi tega je sprašil, a tisti dan nič! Tudi Marijino podobo je vsak dan čedno osnažil, postal je par minut pred njo, trikrat nehoti in nevede vzdihnil, vrgel ji z nežnim izrazom s kazalcem in sredincem poljub in obenem se malo nasmehnil, potem pa v duhu ponavljal prisego o večni čistosti, zvestobi in ljubezni. Pa tisto jutro nič!

Dogaja se nekaj, ki je usodno zanj, to je sklepal. Pričakoval je vsaki čas podpravnatelja, ki ga bo vljudno poprosil, naj se čimprej odpravi. In zato bi bila vendar večja čast za nj, da bi se sam odpravil.

Torej domu poiti? ...

Debele solze so mu kapele na nos in nekaj trenutkov je bilo slišati pridružen jecanje.

Vendar tako hitro ne pojde. Najprej mora povedati vsakemu, da je nedolžen, da na pregrehe sploh ne misli in da ni nikdar imel ljubezinskih — oziroma pregrešnih zvez.

Da, povedal bo, razložil bo in morda mu bojo verjeli... (Konec prih.)

Strahovalci dveh kron.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

V tisti noči je naenkrat začela strahovito pokanje od Famaguste. Streljalo je dosti močnejše, kakor topovi. Prestrašena je pohitela na krov gledat, kaj da je in Piali-paša ji je rad pojasnil.

— Naši armadi se je posrečilo najti podzemski rov, ki vodi iz nekega vodnjaka v mesto. Prijezdilo je neko siromašno dekle, kdo ve od kod, v turški tabor in prosila, da bi jo peljali pred Mustafa-pašo. Temu je razodelo, da vodi skriven rov v mesto. Naši so zavzeli ta rov in razstrelili del mesta. In kaj mislite, kako plačilo je zahtevalo to dekle za svoje raskritje? Zahtevalo je, da mora Mustafa-paša rešiti njenega ljubimca iz rok Benečanov.

Strme je poslušala Asunta to pojasnilo, dočim so njeni pogledi begali po Famagusti, kjer so se dvigali proti nebu visoki plameni in je na utrdbah divjal najstrašnejši boj.

— Če to ni tisto dekle, ki je prijezdilo na Mirabellov grad in v

svoji bolezn fantaziralo o Tomu in o Kržanu? Neko dekle je Kržanu in Tomu izdalo skrivnost o tajnem rovu iz vodnjaka v mesto. Morda je iz ljubezni do Toma izdala to tajnost tudi Turkom.

Pri teh mislih je postalo Asunti mučno pri srcu. Ni imela vzrokov, biti količkaj naklonjena Benečanom. Ti ji niso hoteli pomagati, ko jih je njen oče prosil pomoči zoper pirate in morala je vsled tega stopiti z Ladislavom Gjačičem pred altar. Benečani so vzeli njenemu očetu njegovo deželico, otok Antikytiro in njega samega odpeljali v ječo. A vzlic temu se ji je oblegana Famagusta tako smilila in imela je tako sočutje s prebivalstvom in z vojaštvom, da niti en trenutek ni mislila povedati Piali-paši, da vodi iz vodnjaka rov v mesto.

Slutnja vojvodinje Asunte je bila utemeljena. Res je bila Mara, ki je pokazala Turkom pot v mesto Famagusto. Dan po odhodu vojvodinje Asunte je minila mrzlota in dekle je povedalo grajskim ljudem, po kaj je prišlo, potem pa se koj odpravilo domu. Rojstna vas je bila opustošena. Turki so pobili in poklali vse,

V Casablanci so nastali veliki nemiri. Francoska križarka je naglo odplula tja. Francoski poslanik zahteva, da se mora gubernator odstaviti.

Dopisi.

Iz Blok. V nedeljo je naš kaplan Tomaž ves razkašen in srdit skakal na prižnici, ker je čital v „Notranjem“ „Tomaž Zabukovec in alkohol“. Jezil se je, ker je „Notranjec“ zopet enkrat prišel z resnico na dan ter pokazal v pravi luči našemu kmetu Tomaževu delovanje, v dušnem pastirstvu. Preklical je tudi na prižnici, da Bločani niso norci, ampak da so največji norci liberalci. Mi pa pravimo, da norci so tisti, ki so Tomaževi pristaši, zakaj Tomaž ima svoje pristaše lahko za norca, ali nas zavajnih kmetov pa ne. To naj si „Tomaž“ dobro zapomni. Opozorili bi pa kaplana in njegovega adjutanta Mramorja, naj pustita obrekovanje in naj ne trošita takih nesramnih laži o gotovih osebah okrog, ker se jima lahko zgodi, da jima stopi kdo na prste, da bosta cviliła kot pes, če se mu stopi na rep. Ker se je naš Tomaž v nedeljo na prižnici delal tako nedolžnega in nevednega, kakor bi ne vedel, kaj je alkohol in kakor da bi ga ne bil še nikdar zaužil in pokusil, ga moram vprašati, če se še kaj spominja, kako se mu je zgodilo nekoč v gostilni pri Zavrli. Nekega večera je sedel naš Tomaž v Zavrlovi gostilni z domačimi skupaj pri mizi. Dasi je imel že vsega dovolj, vendar mu je bilo še vedno premalo. Prišel je v gostilno potnik s Hudega vrha, baje največji njegov prijatelj. Komaj se je usedel k mizi, že sta si bila s Tomažem v laseh. Jela sta se pričkati in pripravili in konec prepira je bil, da je potnik zgrabil Tomaža za skrice, ga nekoliko premikal in posadil njegovo blagoslovljeno telo s tako silo na klop, da je Tomaža prešlo za vselej veselje do prepira. Tisto noč bi moral iti Tomaž obhajati nekega bolnika. Iskali so ga povsodi, ne da bi ga mogli najti. Končno je povedal tisti „prijatelj“, ki je kaplana tako trdo posadil na klop, ljudem, kje da dobe Tomaža. In res so ga našli v Zavrlovi gostilni, toda v takem stanju, da je moral župnik mesto njega k bolniku. Tomaž se gotovo tega dogodka dobro spominja, ako je pa morda že pozabil nanj, mu pa bomo mi prihodnjic še bolj osvežili spomin. Morda bo potem vedel, kaj je alkohol.

Bločan.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. aprila.

— **Župan Hribar in „Narodna tiskarna“.** Res — preneumno je že, kakih sredstev se poslužuje „Slovenec“ v političnem boju proti županu Hribarju. Tudi največja budalost mu je dobra in natise jo, četudi se mu potem smeje ves svet. Snoči je iztaknil, da župan Hribar v lastni stranki nima nobene moči ker — ni bil izvoljen ne v odbor, ne v nadzorstvo „Narodne tiskarne“. Da pa „Slovenec“ gospode ne bo preveč glava bolela, ji zaupno povemo, da je župan Hribar že pred mnogimi leti izstopil iz odbora „Narodne tiskarne“, tedaj, ko je nehal biti tudi starosta „Sokola“, ker je v tisti dobi imel čez glavo dela za preporod Ljubljane in da od tistega časa ni nikdar reflektiral na to, da

kar jim ni uteklo in razgnali pirate na vse strani. Zasledujoč pred njimi bežeče ljudi so Turki tudi videli, da se jih je nekaj rešilo v piratsko jamo v gori in zavzeli so tudi to jamo. Mara ni vedela, kam bi se obrnila, kaj bi storila, kje bi iskala zavetja in zlasti kje bi iskala pomoči, da reši Toma. Ni ji bilo ne za očeta, ne za mater, kaj šele za ošabno mestno prebivalstvo. Temo ji je bil vse na svetu in nobena žrtev ji ni bila prevelika, da ga reši. Šla je torej v turški tabor in Mustafa-paši razodela skrivnost o rovu s pogojem, da otme Toma iz rok beneške oblasti.

Vodnjak so Turki še tisto uro zastražili. Beneški vojaki so to seveda kaj hitro zaznali in so o tem obvestili Bragadina, ki je postavil vse polno vojaštva v rov, da ubranijo Turkom vhod. Toda Turki so ga prekanili. Nametali so v vodnjak mrličev in jih zasuli. Benečani so vsled tega mislili, da so si Turki le hoteli prihraniti trud, ki bi ga bili imeli s kopanjem grobov, ter da so Turki slučajno našli in zasuli vodnjak. Po-

bi prišel v odbor ali v nadzorstvo „Narodne tiskarne“. Občudujemo pa „Slovenec“ logiko. Po tej logiki tudi škof Jeglič in dr. Susteršič nimata nobene moči v svoji stranki, ker nista v odboru „Kotoliške tiskarne“.

— **Shod v Trbovljah.** Iz Spodnje Štajerske se nam piše: O silnih porazih slovenskih liberalcev na Spodnjem Štajerskem pišejo zadnji čas klerikalni listi, med njimi seveda v prvi vrsti „Slovenec“. Da v teh člankih mrgoli laži, zavijanj in obrekovanj, ni treba omenjati. Zlasti so zanimiva poročila o shodih. Kjer dožive klerikalci blamažo, kjer so v očiti neprimerni manjšini, hitro izpremenijo položaj — na papirju, saj ta je potrpečljiv. Če pa že ne gre drugače, psujejo, zabavljajo in poleg še lažejo, da se dela tema. Tako je n. pr. s shodi v Trbovljah. Pri prvem, ko se je predstavil, oziroma se hotel predstaviti Benkovič, jih je bilo do 30, narodnjakov do 300 (torej 10krat več), „Slovenec“ je poročal: naših (klerikalcev) 300, onih (narodnjakov) 30. Trboveljci, ki so imeli srečo čitati to že otročjo laž, so se smejali do onemoglosti. In hiteli so okrog volilcev z redkimi „Slovenci“, ki prihajajo med Trboveljce, da jim pokažejo duhovsko resničnost. Loncečarji, zmerom ni dobro lagati, zato je bolj pripravna prižnica! In shoda zadnjo nedeljo sta pomenila zopet — po „Slovencu“ — hud poraz za naprednjake. Naših — zborovali smo pri Kukenbergu v Trbovljah, da protestiramo proti farški nasilnosti — se je zbralo nad 200, klerikalcev (Korošec in Benkovič sta se zbrala in nista prišla) z Loncečarjem vred 43. Da bi slišali duhovniki in njih podrepaniki vse izbruhe opravičene ogorčenosti nad klerikalno nadutostjo in oholostjo, zona bi jih sprehajala. Bil je to shod, na katerem je vladalo popolno soglasje; kjer so bili zastopani mnogostevilno vsi stanovi, kjer je vse soglasno protestiralo proti vsiljivosti štajerskih nunccev. Zahvaljujemo se prirediteljem shoda in vrlim govornikom, posebno še gosp. dr. Dimniku. Shod se je zaključil z živio-klici na g. kandidata Roša in ljubljanskega kandidata g. Ivana Hribarja in s pereat-klici na Benkoviča in dr. Susteršiča. Radovedni smo na poročilo „Slovenca“ in „Gospodarja“. Silni potrazi kajpada za liberalce! Da, da, „Gospodar“, 14. maja se pogledamo in takrat bomo videli, kdo ima v naši občini več zaupanja Roš ali klerikalni lažnivci. Čemo videti! Samo bojimo se, da dožive štajerski klerikalci ta dan poraz, ki bo našel odmev tudi na črnem Kranjskem. In da se to zgodi, na delo narodnjaki, ne strašimo se groženj ne truda. Snujte volilne odbore (v Trbovljah se je sestavil zadnjo nedeljo volilni odbor, ki šteje do 50 članov; načeluje mu g. dr. Dimnik), ki naj prevzame poleg okrajnih odborov agitacijo do prihodnjih volitev.

— **Shod v Framu.** Piše se nam: Zadnja nedelja je bila za naš kraj velepomemben dan. Zboroval je pri nas neodvisni kandidat g. Viktor Glaser iz Ruš. Volilcev se je zbralo

pri g. Turnarju okrog 200. Šeprav je Fram takorekč rojstni kraj klerikalnega kandidata Piška in akoravno je župnik Muršič pripeljal na zborovanje vse one, ki še sploh kaj marajo za Piška, med temi posebno Piškove najbližje sorodnike, je vendar zborovanje uspelo nadvse sijajno za našega neodvisnega kandidata Glaserja. Župnik Muršič se je vedel po snani metodi klerikalnih petelinčkov, dosegel pa je takrat tak poraz, da mu bo svenelo še dolgo časa po ušesih. Volilci, ki so prišli na shod pod župnikovim vodstvom, so se sramovali nastopa svojega voditelja, kar se je pokazalo najboljše ob koncu zborovanja, ko je župnik pozival kmete, naj vzdignejo roke za kandidata Piška; izkazalo se je vkljub nagovarjanju le pet ubogljivih rok: župnikova, mežnarjeva in pa pet Piškovih sorodnikov. S tem svojim nastopom je župnik Muršič nehotel delal najboljše propagando za gosp. Glaserja, kateremu so vrli volilci ob zaključku shoda klicali gromoviti „Živio!“ Splošen vtisk je bil, da je Glaserju treba le par takih župnikov kot je Muršič in zmaga mu je zagurana. — Sedaj pa kratko poročilo o shodu samem. Shod je otvoril g. Griesolt iz Frama, ki je pozdravil v obilnem številu došle volilce in predstavil neodvisnega kandidata g. Glaserja. Za predsednika je predlagal g. Černeta, posestnika v Framu. Župnik Muršič je predlagal za predsednika Piškovega sorodnika Lobnika iz Hotinje vasi, ki pa je ostal pri glasovanju v neznatni manjšini in to vkljub glasnemu prigovarjanju župnikovemu. G. Viktor Glaser, čigar zunanost in kretanje je že napravilo splošno prijeten vtisk, je v izbornem, jedrnatem govoru razvil svoj program, govoril o najnujnejših potrebah slovenskega kmeta, posebno na polju šolstva in gospodarstva, omenjal pota in sredstva, s katerimi bi se moglo odpomoči vedno večji bedi kmetijskega prebivalstva ter pozival kmete k slogi, k trdnemu združenju. Nato je govoril g. Založnik iz Slovenske Bistrice o novi volilni postavi in posebno naglašal, da so volitve tajne, da se torej nikomur ni bati kakšne zamere, četudi ne voli tako, kakor žele drugi. Orisal je kandidata, ki ga je kmetom postavil duhovnik dr. Korošec, in dobro primerjal njegove sposobnosti z onimi neodvisnega kandidata. Poudarjal je, da ne agitira ne za enega ne za drugega, in želi le, da se volilci tudi od druge strani ne pustijo pregovoriti. „Dva kandidata imate, za katere se bo v prvi vrsti šlo. Oba sta kmeta. Poslušajte oba in ju spoznavajte, potem pa sodite sami, brez tujega vpliva, in volite popolnoma po svojem prepričanju.“ Obema govoroma je sledilo viharno odobravanje poslušalcev, in to tudi onih, ki jih je pripeljal s seboj župnik. Nato sta jecljala nekaj gosp. župnik Muršič in kmet Lobnik, ki sta pravila nekaj o katoliškem prepričanju kandidata Piška in nevernosti narodne stranke. To je dalo povod splošnemu razburjenju. Obema je moral predsednik besedo odtegniti in le prigovarjanju naših se imata zahvaliti, da nista sfrčala z vrta. Gospod

Zdravo počí duždu mletačkomu, I pod puškom i pod bridkim čordam, Poslat ču ti ključje bila grada. Kad je vezir knjigu proučio, Od veselja crnu zemlju ljubi, Zaklinja se na čitapu svomu, I daje mu jamca Boga svoga: Da će počí duždu mletačkomu, I njegovi mladi vitezovi Oružani, zdravi i veseli. Ali vire u Turčinu nije.“

Hrv. narodna.

Velikanski naskok na Famagusto je bil po ljutem boju srečno odbit. Vso noč je trajalo krvavo klanje. Turške čete so besno naskakovale utrdbe, obdajajoče mesto in zlasti silne odprtine, ki so nastale vsled eksplozije. Vmes so neprestano grmeli topovi. Kadar so umolknil, se je čulo čez morje in na turške ladje silovit, skoro blazno vpitje, zdaj „Allah il Allah“, zdaj zopet „Viva San Marko“. Kri je tekla v potokih, turška kri in beneška kri, in šele ko je posijalo jutranje sonce na nesrečno mesto, je bilo boju konec. Turki so se umaknili v svoj tabor.

Ante Bragadino je bil zopet en-

krat zmagal. Na tisoče mrtvih vojakov je ležalo po zidovju in okopi, po katerih je sicer tekla voda, so bili napolnjeni z mrličji.

Toda draga je bila ta zmaga, predraga. Padlo je tudi mnogo beneškega vojaštva. Od posadke, ki je šela začetkom obleganja 22.000 mož, je bilo samo še kakih 7000 mož pri življenju. Najhujše pa je bilo to, da posadka ni imela več ne smodnika ne krogel. Vsa municija je bila porabljena. Če bi bili Turki samo še nekaj ur nadaljevali boj, bi bili mesto zavzeli.

Kolikor se je dalo, je Bragadino doslej tudi vojaštvu prikrival pravo stanje mesta, zlasti mu je prikrival, da pojema zaloga smodnika in krogel. Zdaj to ni bilo več mogoče in zdaj je vse prebivalstvo prevzel strah, da napadejo Turki čez nekaj ur zopet mesto in pokoljejo vse prebivalstvo. Bojazen je rasla od ure do ure, nastala je panika in vse glasneje je donel po mestu klic: „Bragadino naj kapitulira.“

(Dalje prih.)

Kar smo slišali nedavno in če je to res — mi kar nič ne dvomimo nad istinitostjo vesti! — potem bi bilo pač greh, ko bi še dalje molčali o črnem pedagogu Majcnu. — Prihajalo je slednji čas mariborskim učiteljskim gojencem zastoj mej drugim v čtivo tudi več izvodov šolsko-političnega časopisa, „Učit. Tovarša“, ki ga izdaja, kakor znano, osrednja organizacija slovenskega učiteljstva t. j. „Zaveza avstr. jugoslov. učit. društev“ v Ljubljani. Ko Majcen to poizve, streslo se mu je brumno srce. Napel je vse sile svoje ter povzročil pri ravnateljstvu, da se je učiteljskim prepovedalo, v nadalje čitati „Učit. Tov.“ To je lep vzgojitelj bodočih učiteljev, ta Majcen! — Učiteljski svet naj torej le čita po komandi to, kar se bode kakemu klerikalnemu podrepaniku zljubilo. Prostost je prvi pogoj vsakega uspešnemu strokovnemu studiju. Kaj pa naj uvaja bodočega učitelja v njegovo stroko, v njegov poklic, če ne strokovno časopisje in druga tuzadevna slovesnost?! In vi, učitelj G. Majcen na učiteljsku v Mariboru, to gojencem zabranjuate!! To ni lepo, to pa tudi ni prav in strokovnjaško. Geh' in's Kloster, Gabriel!

— **Proč s „šimelnom“!** Iz Spodnjega Štajerja se nam piše dne 10. aprila t. l.: Po novem definitivnem šolskem in učnem redu je dopustno, da se v krajih, kjer so v utemeljeni vzroki, uvede v ljudskih šolah odslej lahko nerazdeljen dopoldanski pouk in sicer skozi vse šolsko leto ali pa vsaj ob vročem letnem času odnosno v drugem t. j. poletnem tečaju. To je vse-kakor koncesija, katere mora biti vesel vsak pravi učitelj-vzgojitelj in mladino ljub. A kaj! Ko pa šolske oblasti delajo razne sitnosti in dostikrat ne prepuste te novotarije, za katero so se vneli in se vneli najboljši zdravniški in pedagoški strokovnjaki! Pri nas v Avstriji je tisti zloglasni „amtsschimmel“ še vedno trdno zasedan in jašejo ga, da je kar žalostno-veselo! Sedaj pa hočejo pri nas kar na nekaterih ljudskih šolah za „poskušnjo“ uvesti ta nerazdeljeni dopoldanski pouk in sicer s pretvezo, da se morajo v obširneje uvedbo tega poučevanja še le pridobiti — izkušnje. Stara pesem! Sklicujejo pa se pri tem na čisto napačen paragraf novega šolskega in učnega reda, namreč na onega, ki govori o poldnevem pouku. To pa je vse kaj drugega! Zato pa svetujemo vsem onim šolskim občinam, ki so prosile za uvedbo nerazdeljenega dopoldanskega pouka in se jim je ta odklonil, da se pritožijo dalje, oziroma da zahtevajo razjasnila, zakaj se ne ustreže njih dobro podprtim, v zakonu utemeljenim željam. „Šimelna“ je treba odsedlati: preje ne bode bolje!

— **Vestnost c. kr. poštnege urada v Ptuj in kake pravice si prilastuje mestni magistrat ptujski.** Dne 15. novembra 1906 je poslal župni urad pri sv. Jakobu v Ljubljani na župni urad v Ptuj uradno pismo, tičeče se nekih cerkvenih oklicev. Dotično pismo je zašlo na Ogrsko, kjer je blodilo več dni. Ko je zopet dospelo na poštni urad v Ptuj, je ta pismo dostavil mestnemu magistratu v Ptuj, dasi je bilo razločno naslovljeno na župni urad. Mestni magistrat ptujski je pismo odprl in ko je prebral vsebino, pustil pismo ležati nekaj tednov, nakar ga je dostavil župnemu uradu s pripombo, podpisano od župana Orniga samega, da mestni magistrat ptujski odločno prepoveduje župnemu uradu še kdaj v nemški cerkvislovensko poročevati oziroma cerkvene obrede opravljati v slovenskem jeziku. — Pred vsem je treba okrcati ptujski poštni urad, ki ne pošilja pisem tja, kamor so naslovljena. Ako so nemški in nemškutarski uradniki njegovi tako malomarni, da se jim ne ljubi natanko prebrati naslova na pismu, niso zmožni opravljati svoje službe in posledica tega

XLII.

Mustapa vezire knjigu piše
Ter je šalje Ante Bragadino:
„Zlo ti bilo, Ante providure!
Što ti misliš, u što le se uzdaš?
Bila grada obraniti nečeš.
Kad je Ante knjigu pregledao,
Bio barjak biše razmotao,
Ter ga meče gradu na bedene,
Jer se ino njemu nemogase
Nestade mu praha i olova,
I zaire, što je od potribe;
Sva mu vojska biše izgnula,
A bedeni na zemlju padnuli.
Veziru je knjigu napisao,
U knjizi je njemu besidilo:
„Zakuni so na čitapu tvomu,
Daj mi jamca Boga velikoga,
Da češ pustiti moje vitezove

mora biti, da se odslovo. Sicer se pa gode na ptujski pošti, kakor se je „Nov. Slov. Štajercu“ opetovano poročalo, reči, ki spadajo pod kazenski zakon: baje se odpirajo tam nekatera slovensko naslovljena pisma! — In potem ta domišljavi Ornič! Zdal hoče gospodariti še v cerkvi pri rečeh, ki ga prav prebiti nič ne bri-gajo in ki so s stališča zdravega člo-veškega razuma povsem opravičene. Slovenskih ženinov in nevest ne bi smeli na Slovenskem slovenski poro-čati! Kaj takega more zahtevati le Ornič, najzagrizenejši slovenski od-padnik!

— **Slovenski kandidat v Go-rici.** Goriški Slovenci so se zedinili, da postavita obe stranki skupaj kan-didata. Za osebo se še niso mogli zediniti.

— **Dr. Rybač državnozbornski kandidat za tržaško okolico.** Vče-raj se je vršil v Sokolovi dvorani v tržaškem „Narodnem domu“ impozan-ten shod zaupnikov tržaške okolice. Zaupniki so se izrekli soglasno za dr. Rybača, ki se je končno vsled obil-nih navdušenih govorov vdal in spre-jel toli mu ponujano kandi-daturo.

— **Ricmanjsko vprašanje.** Za-grebški listi so prinesli sledečo vest: „Zaderski dopisnik „Osvita“ javlja, da je izvedel od najzanesljivejšega vira, da je bila pri pravoslavnem škofu Milašu v Zadru deputacija Ricmanjcev, da bi se z njim pogajala za prestop v pravoslavje. Škof je sprejel deputacijo najljubeznivejše, a jo odpuštil, češ da on ne more ničesar storiti v tej stvari. Odgovor Milašev je po duhu in želji same vlade.“ „Edinost“ se je na pristojnem mestu informirala o tej stvari in do-gnala, da je ta vest izmišljena od prve besede do zadnje. K škofu Milašu ni šla nikaka de-putacija Ricmanjcev, zato je škof tudi ni mogel sprejeti in ji dati kak odgovor. Istotako je tudi neres-nična raznešana govorica, da je ric-manjski kaplan Ukmar zadnji čas iz-vršil več porok in krstov v Ricmanjih. — „Slovenec“ je moral včeraj, ko je prinesel gornjo vest o ricmanjski de-putaciji, seveda brž pičiti zavedne Ricmanjce in jih hinavsko pomilo-vati!

— **Tudi v Istri se dani.** V Novem gradu pri Bujah je priredil župnik Urbanac shod krščansko-socijalnih volilcev v — cerkvi pri zaklenjenih vratih. Ko je začel zju-traj pri maši priporočati shod ter govoriti o volitvah, zapustili so ver-niki demonstrativno cerkev. Zvečer so vabili na shod v cerkev z vsemi zvonovi, a prišlo je le 43 oseb. Go-voril je župnik dr. Vatrovac iz Trsta, ki je pripeljal s seboj še štiri duhovnike. Ko so zborovalci zapu-ščali cerkev, priredila jim je množica hrupne demonstracije. Župnik Vatro-vac je klical skozi okno župnišča: „Živio Spadaro! (kršč. soc. kandidat). Živio Kristus!“

— **Ljubljanski južni kolodvor.** Pogajanja zaradi prezidave južnega kolodvora so imela uspeh. Ta po-gajanja v železniškem ministrstvu so trajala več dni, saj spada ta zadeva med najtežje v celem investicijskem programu južne železnice. Mestno občino je zastopal pri teh pogajanjih župan Hribar. Mesto bo moralo plačati neki prispevek k tro-škom.

— **Šolska vest.** Provizorični učitelj na tukajšnji realki dr. Ludvik Gauby je imenovan za pravega učitelja na tem zavodu.

— **180 seja družbe sv. Cirila in Metoda** je bila 2. aprila t. l. Otvo-ril jo je g. podpredsednik notar Luka Svetec ob treh popoldne in naznanil, da ga je obvestil bivši prvomestnik g. monsig. Tomo Zupan o neprekli-ljivosti svojega odstopa. Odborniki so sklenili nato soglasno zaupnico pre-zastopniku odstopivšemu načelniku. Potem so se razmotrivali nekateri točke o slovenskem šolstvu na Sta-jerskem in na Korškem. Ukrepi, storjeni na podlagi temeljitih poves-tov, izdatno razširijo družbi delokrog. Konec seje ob petih.

— **Družba sv. Cirila in Me-toda v Ljubljani** ima še mnogo na-biralnikov na razpolago. Njihov na-ben je znan vsakemu rodoljubu. No-mena narodna gostilna in kavarna naj bi ne bila, brez takega nabiralnika.

Razpošilja jih pisarna „Družbe sv. Cirila in Metoda v Ljubljani“.

— **Zveza slovenskih časnika-rov,** ki je obsegala dosedaj samo slovenska časnikarska in književniška društva v Avstriji, so valed sklepa lanskega kongresa v Ogrskem Hra-pišču prenosno v toliko, da bodo v njej združena vsa slovenska časnikarska društva ne glede na državne meje. Pravila te nove zveze je že sestavil urednik g. Raj-mund Cejnek in osrednji odbor je ta pravila razposlal v zvezi zastopa-nim društvom, da izreko svoje mne-nje o njih.

— **Umrli je včeraj** v visoki sta-rosti 85 let gospa Antonija Stare, mati višjega štabnega zdravnika g. dr. Antona Stareta in sloven-skega pisatelj gosp. gimn. ravnatelja Josipa Stareta. Bodi blagi gospe priazen spomin. — Danes je umrl upokojeni davčni uradnik, sedaj last-nik Schmardove potovalne posredo-valnice g. Josip Perhauz.

— **Rdeči križ.** Občni zbor de-želnega in gospenjega pomočnega društva „Rdečega križa za Kranjsko“, določen na 10 dan t. m., se vsled ne-sklepnosti ni mogel vršiti in se bo drugi občni zbor vršil ne glede na število navzočih članov dne 13. aprila t. l. ob 5. uri popoldne v hiši Kon-gresni trg št. 7, II. nadstropje.

— **Študije na eksportni aka-demiji** je dovršil g. Milan Kramer in stopil v službo „Ljubljanske kre-ditne banke“ v Spljetu. Kramer je rodom iz Trbovelj in je prvi Slovenec, ki je dovršil študije na eksportni aka-demiji.

— **Poročil se je** g. Josip Tri-buč, notarski kandidat v Ljubljani, z gospodično Pavlo Zdešarjevo na Glinceh. Bilo srečno!

— **Talije za ubite zveri.** Kranj-ski deželni odbor je izplačal preteklo leto 180 K kot premije za ustreljene zveri, in sicer za dve medvedki po 80 K in za mlado medvedko 20 K.

— **Bakreni izdelki cenejši.** Zveza avstro-ogrskih tovarnarjev ba-krene žice je znižala ceno za bakreno žico povprečno 11 K na 320¹/₂ K pri 100 kg. Kartelirane avstro-ogrške fu-zine za baker so znižale ceno za ba-kreno pločevino od 10 t. m. dalje za 10 K pri 100 kg (od 335 K na 325 K). Cene za bakrene in medene cevi so ostale nespremenjene.

— **Svileni trakovi se podraže.** Avstrijski tovarnarji svilениh trakov so sklenili, da podraže svoje izdelke za 10%. Podraženje stopi takoj v veljavo.

— **Iz Špitališča.** V soboto se je vršila tu procesija in pokazalo se je delo Mezgov. Dvoje novih bander bi imeli nesti fantje, kakor je kr-ščanska navada. Zgodilo pa se je, kakor se menda nikoli. Gotovo vsled nadutosti toliko razupitega župnika Mezga, podomače Lomka. Nobeden fantov ni hotel prijeti in nositi ban-der. Procesija je šla, nova bandera so pa morala ostati v cerkvi. — Škof Tone in Mezeg! Ali vama je znana lepa pesem: „V hribih se dela dan“?

— **Učiteljsvo v Šmartnem pri Litiji** priredi dne 14. t. m. ob 3. uri popoldne v šoli, roditeljski večer. O pomenu teh večerov govori gosp. nadučitelj Debelak. Gosp. okrajni šolski nadzornik Ljud. Stiasny bo predaval o potovanju v Cari-grad in bode pojasnjeval svoj govor s skioptičnimi slikami.

— **Novomeška čitalnica.** Piše se nam iz Novega mesta: Dne 6. aprila vršil se je občni zbor novo-meške čitalnice ob tako številnem obisku, kakor se ga skoro ne spo-minjamo; zanimanje zanj vzbudil je dnevi red. Debate — no, in skoro celi večer je bila ena velika debata — so bile zelo živahne, burne, tako, da se nam je včasih zdelo, da ni več ognjen navdušenja in živga zanimanja, marveč, da tuintam udarjajo na dan zublji kakih osebnih nasprotstev. Prva točka je obsegala premembo dosedanjih pravil. Odborov elaborat je bil dobro premišljen, v dokaz to, da se je koncem debate sprejel. Ali izvajanja nekaterih gospodov pri po-sameznih točkah so bile vdkljub temu obširna; veliko, veliko besed se je brez potrebe govorilo, besed, ki so bile za predmet samo brez pomena, a so vsled svoje agresivnosti vzbudi-le mnogo opravičene nevolje. Ču-dili smo se pa, da more kak član postaviti predlog, ki bi omogočil že malemu številu članov skleniti raz-družitve društva, ki je bilo ves čas svojega dolgega obstoja središče na-šega narodnega življenja in ki je danes edino društvo v našem mestu, ki vspricho svojih sredstev lahko iz-polnjuje kulturni in družabni svoj namen. In tako društvo naj bi se iz-ročalo nevarnosti, da pade kot žrtev male peščice ozkosrčnih ali kakih osebnih razprtij! Ne vemo tudi, zakaj bi se častno članstvo podeljevalo samo za zasluge pridobljene v ozkih mejah notranjega društvenega delo-vanja, ali samo za finančijealne žrtve v prid društva in ne tudi možem, ki so si stekli zasluge za slovenski narod ali za Slovanstvo v obče. Ne mo-

remo misliti, da bi kdo mogel v ta-kih in enakih vprašanjih nasprotovati in soglji stvarnih nagibov! Kot druga točka je bilo na dnevnem redu raz-širjenje čitalniških prostorov. Potrebe razširjenja društvenih prostorov pač nihče ne more tajiti. Soglasna misel vseh članov in tudi gostov, ki so poseleli veselice v čitalnici je, da se mora dvorana razširiti. In letošnji odbor se je v resnici s hvalevredno hitrostjo že parkrat baval v svojih sejah s tem vpra-šanjem, naprosil celo strokovnjaka, da je na zabavnem večeru predaval o tem in celo napravil oris. Od tedaj pa se je jelo opazovati pri odbornikih vsled bogvekakih vplivov nekako omahovanje. Ta hlad-nost odbora, ki je bila le posledica osebnega prepričanja o neizpeljivosti celoga projekta, je vzbudila po širšem občinstvu tem občnejše zanimanje za stvar. In na občnem zboru je po zelo zelo burni debati večina sklenila, da se naj razširijo društveni prostori. Sklep je bil sprejet po zelo šumnih, celo obžalovanja vrednih prizorih. Kajti, da da kdo na tak način konstatirati, ali je kdo volileo ali ne, kakor se je to v enem slučaju zad-njič zgodilo, je rahlo rečeno neokusno. Odbor pa je na ta sklep odgovoril s svojo ostavko, kar je vzbudilo obče in opravičeno razočaranje. Odbor je pač sam podvrzel razširjenje prosto-rov razsodbi občnega zbora. Občni zbor bo vendar nosil odgovornost za ta sklep. Sicer pa odgovornost za ta sklep ni tako velika, kajti sklenilo se je samo, da se bode zidalo, kako, kaj in kdaj, to je vendar še nedoločeno. Člani pač sami dobro vedo, da se taka stvar ne da izvršiti čez noč. Saj niti projekta nimajo izdelanega. Tisti oris nikakor ni bolezen. Gotovo, da se da stvar tudi z manjšimi ali vsaj s tolikimi stroški izvršiti, kakor so preliminarani. Ako odbor iz kakoli vzroka ni hotel prevzeti nadaljne iz-vršitve sklepa občnega zbora, čemu ni dal na glasovanje tako umestnega predloga za volitev stavbnega odseka, ki bi prevzel vso tozadevno akcijo? Sklep občnega zbora se ne more in ne sme smatrati za nezaupnico od-boru. Marljivi letošnji odbor s svojim občespoštovanjem in delavnim predse-dnikom na čelu naj bo zagotovljen vsega spoštovanja in zaupanja vseh članov ter naj, kar je občna želja, umakne svojo ostavko. Uspešno delovanje vsakega društva je odvisno tudi od neke stabilnosti vodstva. V prid dobri stvari naj pozabi odbor na neumestne osebne napade. Na prihodnjem občnem zboru naj se mu pa v podporo izvoli poseben stavbinski odbor. Tako bode mogoče stvar rešiti v čast in zado-voljnost odbora in članstva.

— **Avtomobilna zveza Novo mesto Krško.** Mestni zastop novomeški se je soglasno izrekel za reali-ziranje tega podjetja. Novomeška ob-čina prevzame del stroškov, in sicer bo odpadlo nanjo približno 650 K na leto. Prometni stroški so proračunjeni na 40.000 K na leto. Vožnje bodo dvakrat na dan, prostora bo za 20 oseb. Vsaka oseba bo plačala od kilo-metra 6 vin. Poštni erar bo prispeval na leto 8000 K (približno toliko, ka-kor sedaj za pošto vožnjo) in bo dal posojilo po 4%. Krške občine so se tudi že izjavile za to podjetje, ne pa tudi občine kostanjevškega okrajja. Novo mesto pozdravlja z veseljem ta projekt. Promet z dosedanjimi poštnimi vozmi — o katerih bi se dalo marsikaj povedati — je pod vsako kritiko. Z otvoritvijo avtomobilne zveze se začne v doslej zapuščenih vzhodni Dolenjski nov promet s tuji in z domačini, skratka, začne se novo življenje.

— **Ponarejen petkronski tolar** so dobili v Stopičah pri Novem mestu v neki gostilni. Kovina je slabo iz-delana in se lahko razloži od pravega denarja.

— **Duhovska tolažba.** Na ve-liko soboto je umrla v Krškem hči občespoštovane rodbine Gregoričeve vsled sušice. V dnevih največje ža-losti v tej rodbini se je v „Lažljubu“ oglašil znan pojac in povedal strme-čemu svetu v prap papeško nezme-rljivostjo, da je bil kal bolezn — ples. Danes ve pač že vsak otrok, da nastane sušica vsled bakcilo-v, ne zaradi plesa in tudi vsak tepec mora že vedeti, da je v cerkvi tisoč-krat lažlje dobiti sušico, kakor na plesih. Morda je „Lažljubov“ so-trudnik pisal iz nevednosti — mož pozna pač samo duhovsko bolezen „fršlog“ — gotovo pa je tudi, da je pisal v „Lažljubu“ tudi iz hudo-bije, da bi namreč žalil rodovino Gregoričeve.

— **Učiteljsvo ljudske šole v Cerkljah pri Krškem** priredi dne 14. t. m. ob 3. popoldne drugi ro-diteljski sestanek. Spored: 1. O vajgji; 2. Na Vezuv, poljudno-poučno, s 50 skioptičnimi slikami združeno pre-da-vanje. Tretji roditeljski večer bo v nedeljo, 21. t. m. ob isti uri. Pre-da-vanje: Schönbrunn — zoologični vrt — 50 slik.

— **Na žagi se je ponorečil** 17letni Franc Gasvoda v Radohi

na Dolenjskem. Vreteno ga je sgra-bilo na suknišč in ga vrglo na nož, kjer je pa k sreči dobil le majho po-škodbo na rami.

— **Zepet se se stopil,** in sicer v nedeljo vročkovni fantje v Gotni vasi. Precej dobro so „obdelali“ Vov-kovega ključarskega pomočnika. „Pu-ščali“ so mu na glavi, v soboto pa se bodo morali zaradi tega zagovarjati pred sodiščem.

— **Z Bleda se nam piše:** Letos kaže, da pride semkaj nenavadno mnogo tujcev. Dokaz tega je, da je že precejšnje število privatnih stano-vanj oddanih. Od zanesljive strani smo tudi izvedeli, da pride naš do-maši zdravnik g. dr. I. Benedik za zdravišiškega zdravnika stalno sem. Velike važnosti je, da dobi naše zdra-vilišče več privatnih zdravnikov. V Opatiji je čez 20 privatnih zdravni-kov. Upati je, da napravi dr. Bene-dik moderno zdravišišče. Rikli, ki ga zdravnik niso priporočali niti doma-čini podpirali, je postal na Bledu bogataš. Opravičeno je torej misliti, da bo domači zdravnik imel lažlje stališče.

— **Novo društvo.** Ustanovilo se je „Letoviško društvo v Kranjski gori“.

— **Detomor.** 8. oktobra lanskega leta je v Trziču tovarniška delavka Marija Florjancič, ki živi ločena od moža, svoje novorojeno dete tako zavila v cunj, da se je zadušilo, po-tem ga pa vrgla v stranišče. 7. t. m. so otroka dobili, ko so snažili stra-nišče. Florjancič se je pa sama javila pri tuk. sodišču.

— **Sadovi verskega beganja.** Naše verno, dobro ljudstvo se nepre-nihoma bega s propovednic, še bolj pa v spovednici. To pospešujejo mnogo tudi „Marijine družbe“, pri katerih se zahteva večkratno spoved ter vedno le molitev in zopet molitev. Ni čuda, da se vsled tega marsikateremu ver-niku, osebno pa vernicam, ki so bolj rahločutni, duh omrači. Tako je sedaj 23letno dekle M. V. iz Rakitnika pri Postojni postala slaboumna kot žrtev „Marijine družbe“. Služila je par let v Trstu. Niti njen gospodar, niti kdo drugi ji ni mogel nič nepo-štenega očitati ter se je vedno vzgledno obnašala. Malo pred Veliko nočjo se je vpisala v ondoto Marijino družbo ter šla k spovedi. Prišedši od spovedi, je opazila njena gospodinja, soproga železničnega uradnika, da se nekam čudno vede ter nerazumljivo govori o kaplanih, spovedi, cerkvi itd. Prete-čeno nedeljo jutraj jo je poslala s petimi krouami na trg, vrnila se je še le popoldne brez novcev in brez blaga, vseh pet kron je namreč vlo-žila cerkovniku v nabiralnik. Sedaj so revico spravili na dom in Rakitnik, kjer neprenehoma moli, poje cerkvene pesmi, litanije ter pridiguje. Pripove-duje tudi vedno o 10 kaplanih, kateri vsi o njej pridigujejo. Omenjeno bodi tudi, da odkar je v „Marijini družbi“, je ves prisluzeni denar božjim namest-nikom znosila. Res žalostno!

— **Štajerčev urednik** znani Karel Linhart priredi v nedeljo, dne 14. t. m. v Celju v hotelu Ter-scheh volilni shod svoje stranke. Go-voril bo o namenu in nalogi štajerč-janskega gibanja na Spodnjem Sta-jerskem. Radovedni smo, koliko slo-venskih kmetov bo imel za poslušalce.

— **Dokaz Orničeve ljubezni do slovenskega kmeta.** Pred Ve-liko nočjo je štajerski deželni zbor po svoji nemški večini sklenil usta-novitve slovenske kmetijske šole. Ornič, ki ga slika ptujski „Štajer“ za največjega prijatelja slovenskega kmeta, je glasoval proti usta-novitvi te šole. S tem je pokazal ptujski župan svoje najhujše sovraštvo do Slovencev!

— **Čitalnica v Brežicah** priredi v nedeljo, dne 14. aprila t. l. gleda-liško predstavo. Igralo se bo: „Prvi“, burka v treh dejanjih. Ker je čisti dobiček namenjen za ustanovitev ljud-ske knjižnice, se pričakuje mnogo-brojna udeležba iz okolice.

— **Od Sv. Bolkana v Sloven-skih gorah** smo prejeli obširen do-pis, ki slika v drastičnih barvah de-lovanje tamkajšnjega župnika kot ka-teheta. Proti dotičnemu župniku se je uvela kazenska preiskava radi istih dejanj, radi katerih je bil nedavno tega obsojen župnik v Borovnici. Dasi nimamo vzroka dvomiti o resničnosti dopisa navedenih podatkov, vendar dotičnega dopisa ne glede na to, da bi imeli takoj tožbo na vratu, ne mo-remo priobčiti že iz npravnstvenih ozi-rov. Naglašamo pa, da je nekaj na-ravnost nečuvnega, da šolska oblast pripušča, da še vedno v šoli poučuje kot katehet župnik, ki je osumljen takih dejanj, ki pač iz-ključujejo vsako moralno vzgojevalno delovanje.

— **V posnemanje našim na-biralnikom** v Ljutomeru je bil 2. in 3. aprila vojaški nabor. Slovenski fantje so se vzorno vedli in prepe-vali lepe slovenske pesmi kakor „Hej Sloveni“, „Bratje, Slovenci smo“ itd. Vsi so pa bili odlični s slovenskimi trobojnicami. In pri nas na Kranj-skem? Divje vpitje, rasgrajanje, pi-janost in večkrat celo pretep! Potem

pa vsak vpije, da je „tavlcht!“ To velja zlasti za nekatere fante iz ljub-ljanske okolice.

— **Vila** je naprodaj v Zgornji Savinski dolini. Da ne pride v nem-ške roke, naj se pobrigajo Slovenci, ki si žele vili v zdravem kraju. Več današnji inserat.

— **Poročil se je** v Gradcu g. dr. Josip Kronvogel, sodni svetnik v Št. Lenardu v Slovenskih goricah, z gđ. Ado Bregantovo.

— **Ustrelil se je** v Brucku na Muri vojak 21. lovskega bataljona Henrik Tušek.

— **Pevsko društvo „Zarja“ v Rojani** priredi v nedeljo, dne 14. t. m. v dvorani „Konsumnega društva“ v Rojani gledališki večer. Igrala se bo burka „Kinematograf ali Mar-tin Smola“.

— **V pretepu** je bil nevarno ran-jen v vrat in glavo 32letni kočijaž Ivan Fabiani v Trstu. Mož je pa imel slabo vest, zato je pravil v bol-nišnici, da se je sam ranil, ko je padel.

— **Z Dunaja.** Za supleta na c. kr. državni gimnaziji v V. okraju na Dunaju je imenovan štajerski rojak g. cand. prof. Anton Jug.

— **Srednjeveško barbarstvo.** Zagrebški „Pokret“ je prinesel sledečo komaj verjetno vest: Pred nekaj dnevi so v Rumi v Slavoniji demonstrantje metali kamenje skozi okna krajnjega sodišča. Ker storilce ni bilo mogoče dobiti, prišli so nekaj delavcev, češ, da so ti metali kamenje. Privedli so jih na orožniško postajo, kjer so jim potegnili z nog obuvale in jih po golih podplatih pretepali. Nekemu Habenschussu so orožniki z no-žem prerezali podplat, nasuli mu v rano soli in ga pretepali z vso silo. Kakor se poroča, se je uvela že stroga preiskava vse stvari.

— **Nesreča pri podiranju hiše.** V Ladaču pri Zagrebu so podirali hišo. Pri tem je cela stena padla na 15letno I. Koprivnjak, ki so jo potem mrtvo izvlekli izpod razvalin.

— **Boj za ženo.** Štefan Kri-štofič, poljedelec iz vasi Pristovi na Hrvaškem, je imel že dalje časa eno oko za Terezijo Penezič, ženo kmeta Jurja Peneziča. Ker je tudi Terezija škrlila na Kristofiča, je bilo obema prav in ljubavno razmerje se je prav imenitno razvijalo med njima. Juri Penezič sprva ni ničesar vedel, da mu hodi nepoklicanec v zakonski zelnik, pozneje je pa mož uvidel, da ga ljubezniva žena korenito goljufa, kadar mu zatrjuje popolno zakonsko zvestobo. Penezič je šel k oblastvu, kjer je izposloval dovoljenje, da se namesti v njegovi hiši nočna patrulja. V noči od 5. na 6. t. m. je prišel Kristofič v hišo Penezičeve in zahte-val od Jurja, da mu da ženo čez noč. Penezič se je seveda uprl temu za-htevku že iz moralnih ozirov. Kristo-fič se mu je britko zagrozil: ženo mora dobiti, pa če teče tudi kri. Tu je stopila vmes patrulja, ki je pozvala Kristofiča, naj se vda. Močan in lju-bezni si Kristofič ni dal dopovedati, da nima nobene pravice do lepe Te-rezije, zato je potegnil mesarski nož in napadel patruljo ter ranil enega moža. Med tem je pridrval Penezič s sekuro in prečičem, da so ravno Kri-stofičeve noge največ vzrok, da hodi ta človek k njegovi ženi, ga obsekaval po njih, kakor se obsekava dravo. Težko ranjenega so Kristofiča prepe-ljali v zagrebško bolnišnico.

— **Vpliv vremena na živali.** Ko je v ponedeljek začelo grmeti in jela padati toča, so se nekemu vozniku, ki je vozil na vozu sedeč proti Šiški, vsled strahu pred grmenjem splašili konji. Voznik, ki jih je sicer z okoli rok ovitimi vajeti držal, kar je mogel, jih ni mogel ustaviti, je naposled pa-del z voza in sta ga plašna konja z vozom vred toliko časa vlekla za se-boj, da si je, že precej lahko poško-dovan in izmučen, odvil vajeti z rok in se s tem rešil iz mučnega položaja, ki bi mu bil lahko postal usodopoln.

— **Konj se je splašil** včeraj na Cesarja Jožefa trgu posestnikovemu sinu iz Spodnje Hrušice, Jožetu Vre-čarju, ker se je vstrašil vriskanja no-vačencev. Dirjal je proti škofiji in ko se mu je zlomilo oje, je dirjal sam dalje po Stritarjevih ulicah na Marijin trg, kjer je bil prijet.

— **Vandalizem.** Te dni je neka hudobna roka posestniku v Strelških ulicah št. 20 gospodu Pavlu Turku nasekala na vrtu pet dreves in mu pri-tem prizadala okoli 20 K škode.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 15 Hrvatov, 10 Mace-doncev in 3 Slovenci. V Heb je šlo 70 Hrvatov, v Scheibbs jih je šlo 60, na Tirolsko pa 40. V Kočevje se je od-peljalo 40, na Dunaj pa ponoči ob polu 2. uri s posebnim vlakom 600 Lahov.

— **Izgubila je neka dama zlato zapesnitico z obeskom, na katerem je vpisano izgubiteljsko polno ime, vredno 100 K.**

* **Najnovejša novice.** Katastrofa na „Jeni“ je izvirala baje iz hudodelstva, ker so na potopljeni ladji našli trupla treh oseb, ki niso

Josip Starè, profesor in ravnatelj i. s., in **dr. Anton Starè**,
c. in kr. višji štabni zdravnik I. razreda, naznanjata potrega srca,
da jima je preljubljena mati, oziroma tašča, stara in prastara mati
in teta, gospa

Antonija Starè

hišna posestnica in vdova po trgoecu

po dolgi in teški bolezni, previdena s sv. zakramenti za umirajoče,
danes ob polu 12. uri dopoldne, v 85. letu stvoje starosti, blago
v Gospodu zaspala.

Truplo drage pokojnice se bode preneslo v petek, dne 12.
aprila ob 4. uri popoldne iz hiše žalosti na Mestnem trgu št. 11 na
pokopališče pri Sv. Križu ter se tam položilo v grob k večnemu
počitku.

Svete maše zadušnice se bodo služile v raznih cerkvah.
Drago rajno priporočamo v molitev in blag spomin.

V Ljubljani, dne 10. aprila 1907.

Venci se zahvalno odklanjajo.

1208

Sprejme se takoj več zanesljivih
raznašalcev lista.
Franciškske ulice 8/1.
1210-1

Tapetniški pomočnik
se takoj sprejme kot poslovedja pri
M. OZEL 1211-1
Ljubljana, Dunajska cesta št. 9.

Skoraj popolnoma nov, malo rabljen
klavir
(Pianino)
se po nizki ceni proda pri Franji
Jenko, Kolizej št. 9. 1170-3

Učenca
sprejme za tapetniško in dekor. obrt
Ivan Černe 1174-2
tapetnik in zastopnik I. kranjske
mizarske zadruge v št. Vidu,
Dunajska cesta šte. 18.

V novo zgrajeni hiši, tik nove
gimnazije na Poljanah, se odda
s 1. avgustom dve elegantno
opremljeni

mesečni sobi
enemu ali dveh gospodom. Sobi imata
predsobo in balkon, vodovod in popol-
noma separiran vhod. Postrežba po
dogovoru. Reflektanti se prosijo, da se
še ta mesec oglašijo. — Naslov pove
upravn. „Slov. Naroda“. 1224-1

V najem ali na račun se da na
novo sezidana enonadstropna
hiša
z gostilno in prodajalno, tik novega
mosta pri Brežicah na „Griču“. Po-
slojpe stoji ob velikem smrekovem gozdu
kjer so lepa izprehajališča. Veliko
krasnih stanovanj za letoviščarje. Ne-
popisno lep razgled na Posavje in pla-
nine. Dobra pitna voda, mrzle in
termalne kopeli. Prijetni izleti v oko-
lico. Vsa nadaljna pojasnila daje Po-
sojilnica v Brežicah 1223

Hotel „Južni kolodvor“.
(A. Seidel)
V soboto, 13. aprila 1907
velik
KONCERT
Ljublj. društvene godbe.
Začetek ob polu osmih. Vstop prost.
1222
A. Seidel,
hotelir.

Izšla je knjiga
Kralj Matjaž.
Povest iz protestantskih časov na Kranjskem.
(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)
Lična brošura obsega 363 strani ter
obdeluje v zanimivi povesti kmetaki punt
na Vrhniki in okolici ter napad na sa-
mostan krutih menihov v Bistri.
Cena 1 K, s poštnino 1 K 20 vln.
Dobi se edino pri
L. Schwentnerju, knjigarju
v Ljubljani, Prešernove ulice.

30letni uspeh.
Najboljše in najboljše sredstvo proti žolčnim boleznim in
metoju prebavljanja je običajno znano
sol za želodec
lekarnarja Jul. Schaumanna v Stockerau.

2 mizarska pomočnika
in onega učenca sprejme
Matevž Gogala
mizar v Zagoricih pri Blodu.
1191-2

Moško kolo
skoraj novo, se cenó proda.
Kje, — pove upravništvo „Slov.
Naroda“. 1221-1

Lepo stanovanje
s tremi sobami in pritlikinami v I.
nadstropju, se odda takoj ali s 1.
majem. 1212-1
Več se poizve v pisarni direk-
cije hotela „Union“.

Prodajalka
dobro izurjena v mešani trgovini, z
dobrimi izpričevanji in ne pod 30 let
stara, se sprejme pri trvdki
J. Razboršek, Šmarino pri Litiji.

Strojvodja
(Locomotivführer) in strojnik, vajen
parnih, opekarnih in električnih strojev,
za popravila popolnoma zmožen, išče
službe kot strojnik. 1416-1
Dopisi pod „A. R.“ poste re-
stante, Berovnica.

Ura z verižico
za samo K 2.—.
Zaradi nakupa velike množine ur razpošila šle-
zijska razpošiljalnica: prekrasno pozlačeno
36-urno precizijsko uro ankerico z lepo veri-
žico za samo K 2.— kakor tudi 3letno ga-
rancijo. — Po povzetju razpošila
Frisko-šlezijska razpošiljalnica
F. WINDISCH v Krakovu U/39.
NB. Za neugajajoče denar nazaj. 1213

Južno sadje
in zelenjavo
razpošila po povzetju Josip Dolžič
v Trstu, Via della Sorgente šte. 7.
Telefon št. 1465. 815-10

F. CASCIOL
torino & Marsala
vinovermouth di
desertina
italijanska
rebuja, visanec,
brdska vina,
pristna tirolska

Najme se več
drvarjev
proti dobri plači za vse leto. 1180-5
Naslov: oskrbnišvo graščine
Boštanj, pošta Radna, Kranjsko.

Poštni urad Medija-Izlake
(Gallenegg) pri Zagerju
išče
poštno upraviteljico.
Nastop takoj. 1178-3

Trgovski pomočnik
dober manufakturst, izvežban tudi v
železnini in usnju, ter učenec s pri-
merno šolsko izobrazbo, poštenih
staršev, se takoj sprejmeta v trgo-
vini z mešanim blagom Ludvik Smole
v Sevnici. 1192-2

30 kron
na teden 1204-2
si lahko zaslužijo gospodje in dame,
ki bi obiskovali privatne osebe.
Ponudbe pod „Vertretung 56“,
Trst, glavna pošta restante.

!Kdor hoče!
prebivati v lepem, mirnem, zdravem
kraju, naj si kupi

Vilo
ki je napredaj v gornji Savinjski do-
lini na Štajerskem. Zraven je tudi lep
vrt. Vila stoji ob okrajni cesti in je eno
minuto oddaljena od železniške postaje.
Več pove Franc Jama, gostil-
ničar, p. Rečiška vas ob Paki,
(Rietzdorf) Štajersko. 1212-1

A propos!
Ali imate luskinde na glavi in Vam
izpadajo lasje? Če je tako, pa poiz-
kusite svetovnoznani
Steckenpferd Bay-Rum
Bergmann & Co. v Drazdanih
in Dečanu na Labi
prej Bergmannov originalni Sham-
pooing Bay-Rum (znamka 2 škrate).
Hitro se prepičate o izrednem učinku
2349 te izvrstne lasne vode. 21
V steklenicah po 2 K jo prodajata v
Ljubljani: drogerija A. KANC in parf.
O. FETICH-FRANKHEIM.

Najvišja odlika na mednarodni
razstavi v Milanu leta 1906
(avstr. juror.)
Zahtevajte
vedno, ako Vas muči kašelj, hripavost
ali zaslezenje sopil,
salmiakove pastilje
lekarnarja
PICCOLIJA v Ljubljani
ki izbornu vplivajo v zgorajšnjih
slučajih. III 4386-6
Škatljica 20 vln., 11 škatljice 2 kroni.
Naročila izvršuje točno in po po-
vzetju lekarnar PICCOLI v Ljub-
ljani, na Dunajski cesti.

Dosedaj nedosežena v svojem točnem
in zanesljivem učinku; starizkušeno
dietetno sredstvo za pospeševanje
prebavljanja. Odstranjuje takoj pre-
obilno žolčno kislino in je nepre-
segljiva v vzdrževanju in urejevanju
dobre prebavljivosti.
Dobi se v vseh renomiranih lekarnah avstro-
ogrsko monarhije. Cena 1 škatljice K 1.50. Po-
šilja se po pošti, če se vsame najmanj 2 škatljici,
proti povzetju.
Glavno skladišče: Deželna lekarna Julija
Schaumanna, Stockerau pri Dunaju.

Sprejme se takoj
učenka
k mediatovanju pri
A VIVOD-MOZETIČ
v Ljubljani, Stari trg šte. 21.

Ustanovljeno leta 1842.
ERKOSLIKARJA, SLIKARJA
NAPISOV IN QRBÖV 1207
BRATA EBERL
LJUBLJANA, Miklošičeva cesta št. 6.
Igriške ulice št. 6.
Telefon št. 154.

Cevljarskega pomočnika
za dobro delo in 1201-2
vaješko za čevljarsko trgovino
sprejme takoj
MATEJ OBLAK
Ljubljana, Kongresni trg 6.

Garantirano pristno
olje iz bučnih pečka
dobava
stiskalnica za olje Ed.
Suppanz Pistova, Štajersko
1140-3

Panorama-kosmorama
Dvorski trg št. 3
pod „Narodno kavarno“.
Od 7. aprila do
13. aprila 1907:

Gizelina železnica.

Sive koroške kose
izdelaje
tovarna
za kose
Karel Zeilinger
v Himmelbergu
iz najboljšega koroškega litega jekla v
poljubni obliki in množini. 819-10
Cene in vzorci kos se pošiljajo na
zahtevanje franko.

Vljudno se priporoča
trgovina
s klobuki in črevlji
Ivan Podlesnik ml.
Ljubljana,
Stari trg šte. 10.
Velika zaloga, solidno blago.
3512 Cene zmerno. 57

Pianino
skoraj nov, se proda.
Več se poizve v Ljubljani, Stari
trg 9, v trgovini. 1112-5
Sprejme se takoj več
čevljarjev

za „pucanje“ in „cvikanje“ pri tukajšnji
trvdki Hitzl & Kozina, Breg 20.
1190-2

Prodasta se dva lepa, rjava, po pet
let stara ogrska
konja
z opravo vred. Istotam se proda tudi dobro
ohranjena, na pol krita kočija in skoro nov
močan voz, posebno pripraven za preva-
žanje moke. 1185-2
Naslov pove upravn. „Slov. Naroda“.

Prodajalna
z mešanim blagom se proda oz.
da v najem.
Pojasnila daje A. Casagrande v
Ajdovščini. 1118-5

Stara, izvrstno upeljana
trgovina
s čevlji
na najboljšem prostoru v Ljub-
ljani se radi boleznit takoj proda.
Glavnice je treba 3000 gld.
Samo pismene ponudbe pod
„redka prilžnost“ na upravništvo
„Slov. Naroda“. 1196-3

Bukove prage
(švelerje)
skupuje v velikih množinah do konca
marca 1908 po sledeči meri:
2'60 m x 24 cm x 14 cm
1167-3
Jos. Samsa,
parna žaga v Il. Bistrici.

Izvanredna prilžnost!
V najem se odda stara, dobro
upeljana
gostilna
ob deželni cesti na Dolenjskem. Odda
se po želji tudi vrt, nekaj njiv in
travnikov. Prostori so lepi in kraj
zelo ugoden.
Naslov pove upravništvo „Slov.
Naroda“. Vse drugo lastnik. 1153-2

Urnega
ekspedienta
in
fakturista
išče tvornica blizu Ljubljane.
Samo taki, ki so poslovali že v kaki
večji trgovini, izvemši manufakturno
stroko, ki govore slovensko in nemško,
naj pošiljajo ponudbe pod „tvornica
1172“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 1172-3

Resna ženitna
ponudba.
Zelo ugodna prilika za izo-
bražene gospode (ne izpod 40
let), ki bi se hoteli priženiti na
deželo. 1176-3
Odgovarjalo se bode samo na
dopise s polnim podpisom, na-
slovljene: „Jelena“, upravništvo
„Slov. Naroda“ v Ljubljani.

„Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani“
Podružnica v SPLJETU. Stritarjeve ulice št. 2. Podružnica v CELOVCU.
Delniška glavnica K 2.000.000. Rezervni fond K 200.000.
ponuja vsakovrstne srečke po dnevnem kurzu proti poljubnim mesečnim odplačilom.
Dovoljuje predujme na srečke in druge vrednostne papirje. Zamenjava valute in novce po dnevnem kurzu,
diskontuje kulantno devize v laških lirah.
Vloge na knjižico in tekoči račun obrestuje od dne vloge do dne vridga po 4%, %. Rentni davek plača banka sama.

Prva domača slovenska pivovarna G. AUER-jevih dedičev

Ustanovljena leta 1854.

v Ljubljani, Wolfove ulice šte. 12

4012 65 številka telefona 210.

prilaga slavnemu občinstvu in spoštovanim gostilničarjem svoje izberne

marčno pivo v sodcih in steklenicah.

Umetni mlin

z manjšim posestvom na Koroškem, na prav primeren kraj tik železniške postaje, se iz proste roke **takoj prodaja**.
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.
1198-9

Lepo stanovanje

popolnoma separirano, v 1 nadstropju, z električno razsvetljavo, obstoječe iz 2 velikih sob s predsobo (ali kuhinjo) **se takoj odda**.
Vpraša naj se **Pred škofijo 3 I**, dep. ob 11., pop. od 2. do 3.

Ženitna ponudba.

Deželni upravni uradnik višjega čina iz odlič. uradniške rodbine, 43 let star, vdovec z dvema otrokoma po 7 in 5 let starima, bi se čimprej rad oženil z imovito gospodično ali vdovo brez otrok v starosti ne čez 40 let.
Resne ponudbe s fotografijo in točno označbo dote naj se pošiljajo pod šifro „S. S.“ pošte restantne Pakrac na Hrvaškem.
Diskrecija jamčena.

Salame fine ogrske gid 195; iz gnjati selo prikljubeno gid. 130; dunajske 86 kr.; bolj fine gid. 115 za kilo.
Gnjat a la Praga 1 gid; brez kosti gid. 127; pleče brez kosti 96 kr.; suho meso 86 kr.; slanina 88 kr.; glavina fina 50 kr. za kilo.
Silivovka brinjeve, gid. 120 liter; pošilja s poštnim povzetjem od 5 kil naprej. 766-11
Sveži špeh a 80 kr., mast a 86 kr., glava a 40 kr., prašiči iztrebljeni po tržni ceni.

Janko Ev. Sirc v Kranju.

Kašelj!

Kar tega ne uvaža, se pregreši na svojem lastnem telesu!

Kaiserjeve prsne karamele

s tremi jelkami.
Zdravniško preizkušeno in priporočeno proti kašlju in hripavosti, kataru, zasliženju in kataru v požiralniku.
5120 notarsko poverljiv izpis čeval potrjuje, da drže kar obetajo 4001 19

Zavoj po 20 in 40 vin. Skatljica 80 vin.
Zalogo imajo: V Oriolov lekarni poleg železnega mostu v Ljubljani, v lekarni Jos. Mayr v Ljubljani, v dež. lekarni pri Marji Pomagaj Milana Leusteka v Ljubljani, pri Ubaldini pl. Trnkoczyju in pri G. Piccoliju v Ljubljani. — V Novem mestu v lekarni S. pl. Sladovič. — V Vipavi v lekarni I. Hus. — V Ribnici v lekarni pri sv. Stefanu Jos. Ančik. — V Idriji v lekarni Daniel Pirc. — V Metliki v lekarni Ivan Gjuričič, v Radovljici lekarnar A. Roblek, v Novem mestu lekarnar Jos. Matkovič. — Hinko Brilli, lekarnar v Litiji. — V Kranju v lekarni Karel Savnik.

Lep lokal

prilaga za vsako trgovino, s skladom, s tremi velikimi izloženimi okni na najboljšem prostoru sredi mesta, se da v najem.
Vse natančnejše pri lastniku Francu Dolencu, na Starom trgu, šte. 1. v Ljubljani. 563 16

Staro železo

baker, svinec in mednino

kupuje po najvišjih cenah

Fr. Štupica

v Ljubljani, 1084-3

Marije Terezije cesta šte. 1 in Valvasorjev trg šte. 6.

Samo pristna
goriška
in različna vina
se točijo najceneje
v 203-15
Goriškem vinotoku
Ljubljana
Stari trg 13.

Vid Bratovž

Sv. Jakoba nabrežje 25
priporoča cenj. občinstvu iz mesta in z dežele kakor tudi ženinom in nevestam 206-15

svojo veliko zalogo raznovrstnega

pohištva

po najnižjih cenah.

Proda se posestvo

radi bolezni pod jako ugodnimi pogoji, tik tržaške državne ceste, 10 minut od Ljubljane oddaljeno, kjer je že nad 50 let obstoječa **gostilna z velikim senčnatim vrtom** in vrtom za sočivje. Zraven je velika **vinška klet**, pripravna za vsako kupčijo, posebno pa za vinskega trgovca. 1069-10
Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“.

Ces. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1906. leta.

Odhod iz Ljubljane juž. žel.

7-10 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Celovec, Glandorf, Salzburg, Inomost, Linc, Budejovice, Praga.
7-17 zjutraj. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Strazha-Toplice, Kočevje.
11-30 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Salzburg, Inomost, Bregenc.
1-05 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Strazha-Toplice, Kočevje.
4-00 popoldne. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Celovec, Stajer, Linc, Budejovice, Praga, Dunaj zahodni kolodvor.
7-08 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Novo mesto, Kočevje.
7-35 zvečer. Osebn. vlak v smeri: Trbiž.
10-23 ponoči. Osebn. vlak v smeri: Jesenice, Gorica c. kr. drž. žel., Trst c. kr. drž. žel., Beljak, Inomost, Monakovo.

Dohod v Ljubljano juž. žel.

7-09 zjutraj. Osebn. vlak iz Trbiža.
8-44 zjutraj. Osebn. vlak iz Novega mesta, Kočevja.

11-15 predpoldne. Osebn. vlak iz Gorice c. kr. drž. žel., Trbiža, Celovca, Linca, Prage, Dunaja zahodni kolodvor.
1-32 popoldne. Osebn. vlak iz Strazhe-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
4-30 popoldne. Osebn. vlak iz Selctala, Celovca, Inomosta, Monakovega, Beljaka, Trbiža, Gorice c. kr. drž. žel., Trsta c. kr. drž. žel.
8-35 zvečer. Osebn. vlak iz Strazhe-Toplice, Novega mesta, Kočevja.
8-45 zvečer. Osebn. vlak iz Prage, Linca, Dunaja juž. žel., Celovca, Beljaka, Trbiža, Trsta c. kr. drž. žel., Gorice c. kr. drž. žel.
11-34 ponoči. Osebn. vlak iz Pontablja, Trbiža, Trsta c. kr. d. žel., Gorice c. kr. d. žel.
Odhod iz Ljubljane drž. kolodvor:
7-28 zjutraj. Mešani vlak v Kamnik.
2-05 popoldne. Mešani vlak v Kamnik.
7-10 zvečer. Mešani vlak v Kamnik.
10-45 ponoči. Mešani vlak v Kamnik. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.)
Dohod v Ljubljano drž. kolodvor:
6-49 zjutraj. Mešani vlak iz Kamnika.
10-59 predpoldne. Mešani vlak iz Kamnika.
6-10 zvečer. Mešani vlak iz Kamnika.
9-55 ponoči. Mešani vlak iz Kamnika. (Samo v oktobru in le ob nedeljah in praznikih.) (Odhodi in dohodi so naznačeni v srednje-evropskem času.)

C. kr. ravnateljstvo državnih železnic v Trstu.

Dobrodelni večer

pod vis. pokroviteljstvom gospe Karle Schwarzove, soproge p. n. gospoda dež. predsednika za Kranjsko, v korist ljubljanske dijaške in ljudske kuhinje povodom 30letnega obstanka tega človekoljubnega zavoda bo

v soboto, dne 13. aprila 1907 ob osmih zvečer v veliki dvorani hotela „Union“

in ga prirede društveno predstojništvo, komite dam in gospodov tukajšnje družbe s sodelovanjem prijazno dovoljene **godbe pehotnega polka kralj Belgijcev št. 27**, pod osebnim vodstvom gospoda kapelnika **Teodorja Christofa**.

SPORED:

1. Moj dom, ouvertura Dvořakova, izvaja godba. — 2. Živa slika: Cvetlični čudež sv. Elizabete, grafice Turinške. Osebe: Grofica, gdc. Pavla pl. Radiceva; grof, stud. jur. g. J. Poljanec; Sprematvo. — 3. Arija Marije iz Edmunda Kretschmerja opere „Die Folkunger“, poje ob spremljavi godbe gospe Mici Meese — 4. Kitica, A. Foersterja (za mešan kvartet). — 5. Deklamacija gospe Julije Steinhardt Gerhild: a) R. Kneisel: Unerkannte Schätze, b) Rudolf Baumbach: Lied vom Birstenbinder — Romanca: Mignon iz opere Mignon. Ambrose Thomasa, poje s spremljevanjem orkestra gospe Mici Meese. — 7. Diški zbori: a) Fr. Gerbič: Slovenski brod, b) P. Križkovič: Utopljenka. — 8. Arježanka, druga orkestrska suita Bizetova, a) Pastorale, b) Intermezzo, c, Farandole; izvaja godba.

Nato: Prodajanje v šotorih v veliki dvorani. K sklepu: Plesni venček.

Cene prostorom:

Sedeži v dvorani: I. do III. vrste po 4 K, IV. do IX. vrste po 3 K, X. do XII. vrste po 2 K, XIII. do XVII. vrste po 1 K; Stojnice 60 h, Balkonski sedež 2 K Galerijski sedež 1 K. — Predprodaja vstopnic iz prijaznosti pri gospodu J. Gientiniju, knjigotržen na Mestnem trgu in zvečer pri blagajni v hotelu „Union“.

Raslinska mast Vegetal

Najčistejša kakovost.
Dobi se povsod.

VREDNOSTNI DODATKI NA VSEH ZAVOJIH

Glavna zaloga „Vegetala“: BERNHARD SCHAPIRA, Dunaj, III 2.

Podružnica c. kr. priv.

avstr. kreditnega zavoda za trgovino in obrt

(prej banka L. C. Luckmann)

Ljubljana, Franca Jožefa cesta št. 9.

Delniška glavnica in rezervni zakladi kron 183.000.000—

1105-5

se peča z bančnimi in menjalnimi operacijami vsake vrste, kakor: z nakupovanjem in s prodajo tuzemskih in inozemskih rent, zastavnih pisem, delnic, srečk, valut in doviz, priskrbuje in deponuje **ženitovanijske kavcije**, pravi tako tudi **službene kavcije** in vadije za **udeležbo pri ponudbah**, prejmlje v hranilov in varstvo vrednostne papirje ter oskrbuje za njih **upravo in revizijo pri izrebanjih**, zavaruje srečke proti kurzni izgubi, vnovčuje kupone in izrebane vrednostne papirje pri svoji blagajni, dovoljuje **predumje** na vrednostne papirje in sprejema **borzna naročila** za tuzemske in

inozemске borze, prejmlje **vlogo** za obrestovanje proti vložnim knjižicam na **tekoči račun** in na **giro-konto** ter dovoljuje imetnikom takih računov da smejo tudi **z vso svojo imovino** razpolagati **potem čaka a vista**, izdaja **obrestonosne blagajniške liste**, dovoljuje **kredit** na **tekoči račun**, **oskomičuje** v tuzemstvu in v inozemstvu izplačne **menice**, ter jih prejmlje za **inkasovanje**, prepušča **plačila nakazila**, izdaja **kreditna pisma** za vse kraje tuzemstva in inozemstva, daje **vestna navodila** za **nalaganje vsake glavnice**.

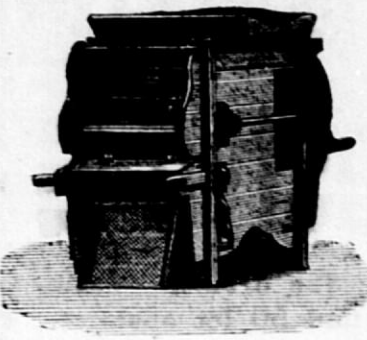
SVETOVNOSLAVNI FERNET-BRANCA

298-13

tvrdke FRATELLI BRANCA v MILANU

EDINE IN IZKLJUČNE LASTNICE TAJNOSTI O PRIPRAVLJANJU
JE NAJUSPEŠNEJŠA ŽELODOČNA GREČICA NA SVETU!
Neutrpljiva v vsaki družini! Dobiva se v vsaki boljši delikatesni
trgovini in v vsaki kavarni.

Svoji k svojim!

Kdor rabi traverze in železniške šine za oboke, strešno lepenko, bičje za strope, pločevino za strehe, okove za okna in vrata, pumpe in cevi za vodo, vino in gnojnico
naj se obrne na trgovino z železnino

1085-3

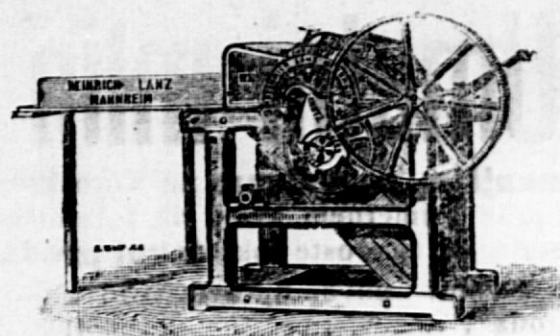
Marije Terezije cesta 1
zraven Figabirta

FR. STUPICA v LJUBLJANI

Valvazorjev trg št. 6
nasproti Križ. cerkve

Edino tam se dobi vedno svež portland in roman cement iz slovečih tovaru devške in trboveljske. Mreže in žice za ograje, travniške brane, plugi, štedilniki, tehtnice, čistilnice za žito, oprava za mlekarne ter vse poljedelsko orodje. Glavno in edino zastopstvo za celo Kranjsko na zadnji poljedelski razstavi v Zagrebu s prvim darilom odlikovanih slamozeznic, mlaticnic in gepeljnov. Amerikanski stroji za košnjo vedno v zalogi.

Svoji k svojim

Zajtrkovalnica.

Cenjenemu občinstvu vljudno naznanjam, da sem **otvoril**
v Ljubljani, na Mestnem trgu 17,
v hiši gospoda H. Kondo

vinotoč in pivotoč

spojen z delikatesno jedilnico.

Točil bom samo priznana pristna vina iz najbolj slovečih vinskih gor: rdeče (72 v), rumeno (80 v), najfinjši cvilec (96 v), raling (96 v), črni teran (104 v), vermut (2 K) in razna desertna vina ter posebno priznana in najbolj priljubljena Reininghauseve marčne pivo v sodih in steklenicah. Na željo poslijam pivo tudi na dom.

Zagotavljam točno in solidno postrežbo ob primernih cenah ter se priporočam z odličnim spoštovanjem

Franc Remic,
gostilničar.

1081-2

St. 106 pr.

Razglas.

Z ozirom na § 12., al. 2 volilnega reda za volitve v državni zbor, zakon z dne 26. januarja 1907, drž. zak. št. 17 se javno naznanja, da so imeniki volilcev vseh osem volilnih okrajev deželnega stolnega mesta Ljubljane

od dne 10. aprila do inkl. dne 25. aprila t. l.

vsak dan, izveniši nedelje, od 8. do 12. dopoldne in od 2. do 6. popoldne razgrnjeni v posvetovalnici mestnega magistrata vsakemu na vpogled.

Ugovore in reklamacije zoper imenik volilcev lahko vložijo v smislu § 13 gori navedenega zakona tiste osebe, ki imajo v dotičnem volilnem razredu volilno pravico, ako so v imenik vsprejeti za volitev neopravičeni ali niso sprejeti volilni upravičenci, pri podpisnem mestnem magistratu ali ustno ali pisмено do dne 25. aprila t. l.

Za vsak se slučaj ima vložiti poseben ugovor; ugovorom, da kateri volilni upravičenec ni vpisan v volilni imenik, priložiti je vsa dokazila, ki so potrebna, da se dokaže dotičnikova volilna upravičenost.

Ugovori in reklamacije, pri katerih se ni ravnalo po teh predpisih ali ki so se vložili po gori navedenem roku se a limine zavrtaajo.

Vse v svrhu dokaza volilne upravičenosti potrebne listine so kolka proste.

Pravica do vpogleda v volilni imenik opravičuje tudi, da si vpogledniki napravljajo v priliki vpogleda bilješke, v kolikor s tem ne ovirajo drugih oseb pri vpogledu.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,
dne 9. aprila 1907.

Župan Ivan Krjibar.

Dva kleparska pomočnika
sprejme tako 1187-3
Ivan Rojina, Sp. Šiška.

JOSIP VIDMAR
Ljubljana
Pred školijo 19, Stari trg 4,
Prešernove ulice 4. 15

**Pred
nakupom**
si ogledjte velikansko
**sukneno
zalogo**
R. Miklauca
v Ljubljani, Spitalske
14 ulice šte. 5.
Ostanki
pod cenol

Nova pravoslovna knjiga

v slovenskem jeziku: 1086-2

Civilno-pavdni red in sodni pravilnik

z dne 1. avgusta 1895, z uvodnima zakonoma, z drugimi zakoni, ukazi in razpisi civilnopravnega obsega ter odločbami najvišjega sodišča, z dodatki itd. — Obseg XII + 90^a str., cena vez. 8 K, po pošti 55 h več.

Knjiga se naroča pri dru. Ed. Volčiču ali pri knjigotrcih.

V letu 1856 ustanovljeni

denarni zavod

obrtnega pomožnega društva

registrirane zadruge z omejenim poročtvom 47-22

v Ljubljani, Židovske ulice 8

sprejema branilne vloge in jih izplačuje vsak delavnik od 9.—12. ure dopoldne ter od pol 3. do pol 6. ure popoldne s 4¹/₂% brez odbitka rentnega davka, katerega za vložnike društvo samo plačuje.

Rezervni zaklad, ki tvori društva lastno premoženje, znaša K 126.305.

F. M. NETSCHEK

c. kr. dvorni dobivatelj

„Pri veliki tovarni“

Resljeva cesta 3 ŽUBERJANA Sv. Petra cesta 37
priporoča svojo ravno kar došlo velikansko

zalogo spomladanske konfekcije

za gospode, dame, dečke in deklice.

Najnižje cene.

Postrežba solidna.

906-13

A. LUKIČ, poslovodkinja.

Prva in največja zaloga čevljev na Kranjskem Fran Szantner

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4

dobavlja kakor znano

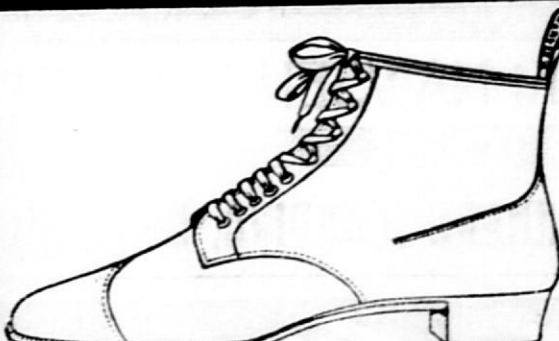
najboljše čevlje.

Zunanja naročila proti povzetju.

Pri naročilih zadostuje pred. šte.

2120-45 Neprilozni izdelki se zamenjajo.

Ceniki brezplačno in poštine proste.

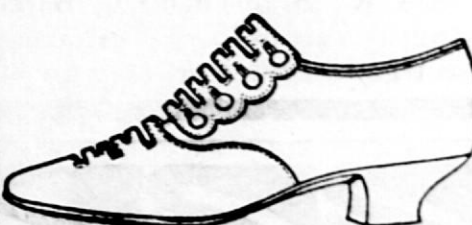
„Derby“.

Pred. št. 373. Box calf z močnimi podplati K 13— Pred. št. 690. Irhovina s šiv. podplati K 6—

„43. Lakovina 15-50 720. Lakovina 6-90

„Schick“

„Najnovije“

Pred. št. 553. Sabahid K 10-50

„567. Ia Box calf 13—

„610. Lakovina 12—

F. P. VIDIC & Komp. Ljubljana

opekarna in tovarna peči, ponudijo vsako poljubno množino
patentiranih

zarezanih strešnikov

„Sistem MARZOLA“

(Strangfalzzegel)

„Sistem MARZOLA“

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črne impregnirani.

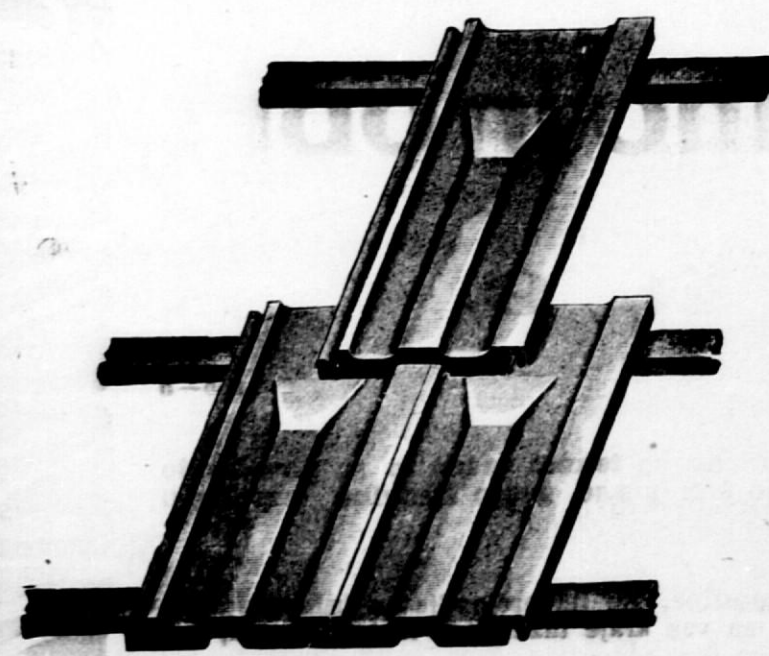
Najilčnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vsaki strešnik se zamore na late pribiti ali pa z žice privezati, kar je gotovo velike važnosti za kraje, ki trpe po močnem vetru in burji.

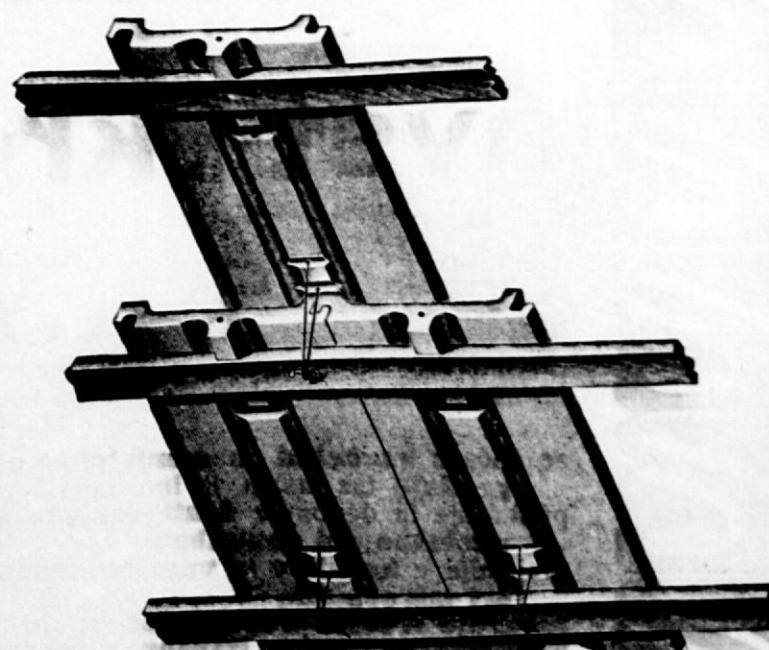
706-2

Vzorce in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšnje in najzanesljivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.

Sprejmejo se zastopniki.